№ 116. Kraków 21 Maja — Niedziela. Rok 1854.

CZAS

Wychodzi w Krakowie
codziennie o godzinie $8\frac{1}{2}$ rano, wyjąwszy Poniedziałki i dni następujące po świętach.

Cena:
W KRAKOWIE miesięczna 6 złp. — kwartalna 15 złp.
W KRAJU kwartalna razem z przesyłką pocztową 5 złr. m. k.

Przedpłata
przyjmuje się w księgarni JÓZEFA CZECHA przy Głównym Rynku N. 453.
Pieniądze przesyłają się *franco* pocztą wprost do BIÓRA EXPEDYCYI CZASU wyraziwszy na kopercie „prenumeracyjne pieniądze“.

Przyjmują się
OGŁOSZENIA, ROZPRAWY, ODEZWY wszelkiego rodzaju.
DONIESIENIA literackie, księgarskie, handlowe, przemysłowe rolnicze itp.
UWIADOMIENIA tyczące się sprzedaży, kupna, dzierżaw itp.

Za opłatą
od wiersza petytowego za jednorazowe umieszczenie po 8 grp. następne po 3 grosze — z dopłatą po 10 krajcarów za każdą publikacyą na stępel rządowy.

Listy
niefrankowane nieprzyjmują się, wyjąwszy od stałych lub znanych korespondentów.
☞ Numer pojedynczy kosztuje 10 groszy.

Kraków 20 maja.

Times pod datą 15go maja następujący o operacyach armii rosyjskiéj nad Dunajem podaje artykuł:

Według jakiegoż systematu książe Paskiewicz działać będzie? jest to sekret kampanii, który jenerał rosyjski będzie się starał ukryć o ile tylko w jego będzie możności, tak jak znów interesem armij sprzymierzonych jest, aby go odkryć o ile tylko można jak najśpieszniéj. Dowiedzieliśmy się i była to dla nas niespodzianka, którą zapewnie dzielili z nami wszyscy wojskowi strategicy w Europie, że Rosyanie po zajęciu Dobruczy i fortec w niéj leżących na dniu 24 marca, kilka tygodni w zupełnéj zostawali nieczynności. Zależało im bezwątpienia bardzo wiele na dobrem użyciu tego czasu, który tak zmarnowali. Pogoda była piękna, i powietrze nawet zdrowe, bo pora gorączek, na które zwykle tyle ludzi tracą Rosyanie nad Dunajem, nie zaczyna się aż w maju. Nadto aż do téj chwili wojsko angielsko-francuzkie nie mogło stanąć na teatrze wojny. Bardzo więc ważnem było zgnieść armię turecką jeśliby się udało, zanim posiłki potężne nadejdą jakie jéj Europa posyła. Jenerałowie rosyjscy nie korzystali z téj tak sprzyjającéj chwili. Jenerał Lüders nie zbliżył się do Sylistryi tak dalece, aby fortece tę z lądu obledz można; nie wykonano żadnych robót oblężniczych, a forteca nieucierpiała, jak tylko od ognia bateryj rosyjskich postawionych z tamtéj strony Dunaju, który w tem miejscu tysiąc metrów ma szerokości, tudzież od ognia kilku dział ustawionych na jednéj z wysp rzeki. Możemy chyba tylko niejakie domysły stawić o powodach takowego ze strony Rosyan opóźnienia.

Przypuścić trudno, aby po ośmio-miesięcznych przygotowaniach nie rachując już tych, które poprzednio, to jest jeszcze przed wydaniem wojny uskutecznione zostały, Rosyanie nie mieli dotąd nad Dunajem armii dostatecznéj, aby przejść tę rzekę i zagrozić środkowi armii tureckiéj. Gdyby się tylko ograniczyli byli na oblężeniu Sylistryi i wzięli tę fortecę zanimby jéj pomoc przysłaną być mogła, już tém samém byliby wielką korzyść odnieśli, albowiem byliby mieli na prawym brzegu Dunaju szaniec przedmostowy, który mógł im posłużyć za podstawę do następnych operacyj. W r. 1828 Sylistrya opierała się kilka miesięcy, ale zawsze słabo tylko była atakowana. W roku następującym wziął ją jenerał Dybicz po czterdziesto cztero dniowém oblężeniu, podczas którego wrzucono w nią 33 tysiące pocisków różnego rodzaju. W r. 1809 w epoce, w któréj fortyfikacye Sylistryi nie były jeszcze kilku oblężeń wytrzymały, forteca ta zdobytą została w pięciu dniach. Zajęcie Sylistryi jest koniecznem dla tego, ktoby chciał dalsze operacye prowadzić przeciw Szumli, Warnie lub Bałkanowi: stąd nie dziwiłoby nas wcale, gdybyśmy się dowiedzieli, że Rosyanie główne swe usiłowania wymierzyli przeciw téj fortecy. Lecz oblężenia porządnego Sylistryi rozpocząć nie można, jeżeli na prawym brzegu Dunaju nie stanie korpus daleko silniejszy od korpusu jenerała Lüdersa. W rzeczy saméj, armia oblegająca byłaby nie tylko wystawioną na atak głównéj armii Omera paszy, ale nadto mała bardzo odległość przedzielałaby ją tylko od Warny, gdzie wojsko angielsko-francuzkie może bardzo prędko i bez żadnéj trudności wylądować. Możnaż więc przedsięwziąść takie oblężenie? mogąż Rosyanie zacząć działać zaczepnie na prawym brzegu Dunaju skoro oblężenie fortecy jest pierwszym warunkiem takiego ruchu? Nie mamy pretensyi, aby te pytania rozstrzygać, ale wątpimy bardzo, aby Rosyanie mogli rozpocząć jakąkolwielk wielką operacyą z téj strony Dunaju.

Do tych uwag czysto strategicznych dodać wypada uwagi polityczne nierównie jeszcze ważniejsze. Jak długo Rosya niebędzie prowadzić czynnéj wojny po prawéj stronie Dunaju, dopóty chwalić się będzie mogła w obec dworów niemieckich ze swego umiarkowania, to jest z tego, że niezajęła tylko Księstwa i Dobruczę. Stanowisko to, jeżeli nie jest bardzo oceniane w Wiedniu, podoba się w Berlinie. Rosya przewiduje, że skoro tylko postąpi sobie śmiało i przeniesie wojnę w samo serce państwa tureckiego, nie będzie mogła więcéj rachować na neutralność Austryi. Już dzisiaj rezerwy rosyjskie zajęły pozycyę nad Seretem, a stosunki między obu państwami są takie, że stawiają wielką przeszkodę postępowi wojsk rosyjskich w Turcyi. Téj też to przyczynie przypisujemy głównie szczególniejszą nieczynność armii rosyjskiéj i kłopot tych, którzy nad nią mają dowództwo, a którzy się wydają, jaboby ciągle koncentrowali swoje siły tak, aby mogli oprzeć się wszelkim ewentualnościom i zawsze byli w możności wykonania rozkazów rządu swego w jakimkolwiekby on mógł być dany im kierunku.

Za kilka tygodni spodziewamy się, że marszałek Saint-Arnaud i lord Raglan będą w stanie uczynić trudném jeżeli nie niepodobném utrzymanie Księstw Naddunajskich przez wojska rosyjskie. Skoro te nie mogą dzisiaj posuwać się daléj w państwo ottomańskie, wkrótce będą zmuszone do działania odpornie i wtedy dopiero pewni jesteśmy, rozwiną rzeczywiście swe siły.

Przegląd politycznego i sądowego podziału okręgu rządowego Lwowskiego.

(Ciąg dalszy.)

Sąd I Instancyi. Sąd obwodowy w Tarnopolu. Siedziba władz powiatowych:

1) Ihrowice 6,3 pow. 20,027 m. Gminy: Ihrowice, Berezowica mała, Kobyła, Iwanczany, Kurniki, Dobrowody, Netreba, Czumale, Dubowce, Opryłowce, Płotycz, Iwaczów dolny, Czerniechów, Iwaczów górny, Małaszowce, Jankowce z Groblą, Horodyszcze, Nosowce, Pieszkowce, Hładki, Hłuboczek wielki, Kurowce, Cebrów, Worobijówka, Seredyńce, Isypowce, Kokutkowce, Obarzańce, Zarudzie, Mszaniec, Dytkowce, Szlachcińce, Łoszowa, Kurniki, Stechnikowce.

2) Medyn 5,9 p. 20,568 m. Gminy: Medyn, Podwołoczyska ze Starąmiejszczyzną, Zadniszówka, Mysłowa, Dorofiówka, Prosowce, Supranówka, Bogdanówka, Dobroniczka, Huszczanka, Obodówka, Łazówka, Terpiłówka, Nowesioło, Koziary, Hołoszyńce, Klebanówka, Jacowce, Korzyłówka z Mytnicą, Hnilice, Hniliczki, Koszlaki, Palczyńce, Hołotki, Toki, Worobijówka z Hoczapińcami, Klimkowce, Pieńkowce, Skoryki.

3) Mikulińce 5,8 p. 21,332 m. Gminy: Mikulińce (targ), Łoszniów z Zagórzem, Iławcze, Nastasow, Łuka wielka, Myszkowice, Suszczyn, Ostalec z Teofilówką, Czartorya, Ładyczyn z Wolicą, Ludinkówka, Krzywki, Konopkówka, Wola mazowiecka, Łuczka, Grabowiec, Białoskórka, Kozówka, Smolanka, Proszowa, Skornorochy z Janówką, Magdalówka Baworów, Zastawie.

4) Złotniki 7,1 pow. 21,445 m. Gminy: Złotniki z Łaskawkami, Korolówka z Burkanowem, Mogilnica, Romanówka, Chmielówka, Brykuła stara, Darochów, Tiutków, Zarwanica, Sapowa z Polisinkami, Dobropole, Mateuszówka, Wiśniowczyk, Hajworonka, Brykuła stara, Pantalicha, Rakowiec, Sokolniki, Soko-

---

CZĘŚĆ LITERACKO-ARTYSTYCZNA.

POGADANKI LITERACKIE.

(Charaktery w Romansie. Murdelio pana Kaczkowskiego).

(Dokończenie).

Wracajmy jednak do historyi bohatyra powieści. Murdelio po kilku leciech takiego żywota, dowiaduje się, że Stolnik Rzeczycki rozstał się ze światem. Wdowieństwo kochanki jego, budzi w nim nowe nadzieje: zapomina o zemstach, jedzie na Wołyń, aby dawne związki odnowić. J koż widzi się z Stolnikową; ona mdleje — potém zaklina go, aby odjechał i czekał cierpliwie dopóki nieda mu znać, że wszystko ukartowane. Potulny kochanek odjeżdża najspokojniéj i przyrzeka czekać rok, dwa, choćby nawet dziesięć lat. — Jednakże mijają miesiące, lata; Stolnikowa listami majaczy — Murdelio niecierpliwi się, mimo tego hucznie żyje, chce się nawet do sławnéj bandy albeńskiéj zapisać — nieprzyjęty, znowu woła: „Zemsty! zemsty pragnąłem jak hyena trupów i kości.“ — Wprawdzie niewywarł jéj na nikiém, tylko żółć sobie wzburzył i rozchorował się — biedny djabeł! Gdy zaś mu doniesiono, że Stolnikowa wyjechała z dwoma córeczkami i starym ojcem w inne strony — rozpłakał się, — i do Włoch wyjechał; i znowu powrócił do kraju na elekcyę Stanisława Augusta.

Na tém się kończy autobiografia Murdelia. Wcale to nie taki straszny djabeł odkąd się sam zdemaskował w tém opowiadaniu, które znacznie osłabiło wrażenie, jakie robił w ciągu pierwszego tomu: kiedy pokazując się w postaci franciszkańskiego kwestarza, wywierał jakiś tajemniczy, wszechwładny wpływ na umyśle Stolnikowéj w rozmowach podsłuchanych przez Nieczuję, lub w rozmowach z samym Nieczują; kiedy w nim walczyła namiętność szatańska z mniszą pokorą. Figurę tę nieodgadnioną, dobrze postawił i prowadził autor w pierwszym tomie; nawet użyczył jéj rysu nadzwyczajności fantastycznéj w przygodzie z owym misyonarzem — lecz kazawszy mu gadać za wiele, osłabił ten interes, zwichnął to, co zakrawało na charakter, a zniszczył do szczętu urok fantastyczności.

Raz zbity z właściwego tropu, raz ogołocony z poezyi Murdelio, zamienia się pod koniec romansu w zużytego bohatyra melodramy. Wykradłszy bowiem Stolnikowę w Sanockiém (to upor, nie charakter), uwozi ją na swój litewski zamek jak drugą Lenorę, w tém niepodobną do balladycznéj kochanki, że miała lat czterdzieści, humor skwaszony i dwie córki na wydaniu. Chociaż autor temu wykradzeniu chciał nadać urok cudowności, powtarzając obiegającą pogłoskę, że Murdelio jednéj nocy sto dwadzieścia mil upalił, z Sanockiego na Litwę; z témwszystkiém, czytelnik poznawszy, że w tym bohatyrze niema nic nadzwyczajnego, niewierzy temu, i poczytuje za plotkę. Niezdejmując z niego szaty tajemniczéj, byłby autor daleko szczęśliwiéj się wywiązał z zadania.

Po uwiezieniu téj Stolnikowéj, tak mało interesującéj, ojciec jéj, ów twardy staruszek jedzie szukać jéj na Litwę; tam podburza szlachtę Oszmiańską, która po długich ceregielach ciągnie na obwarowany zamek Murdelia i — zdobywa szarżą kawaleryi. Nic dziwnego; jeżeli huzary francuskie wzięły raz okręt w Holandyi, dla czegóżby obronnego działami zamku zdobyć niemożna jazdą Oszmiańską? Słowem, Murdelio obskoczony, broni się rejterując z pokoju do pokoju; aż gdy ostatnie drzwi runęły, znaleziono go stojącego w teatralnéj postawie nad ciałem prawie nieżywéj niewiasty, z rozpuszczonym włosem itd. — on sam w suknie czarne, podobnoś włoskie przebrany, w jedném ręku trzymał szablę, w drugiém pistolet... Rzucono się nań — on wystrzelił, chybił; porwał się do sztyletu, tych i owych pokaleczył, innego w rękę ukąsił... i przepadł rozstąp się ziemia; zwyczajnie jak djabeł... Ta leżąca niewiasta, była to Stolnikowa, która przyszedłszy do siebie, nigdy nie mogła darować nieproszonym obrońcom, że jéj przerwali *die schönen Tage in Aranjuez.*

Para ta awanturniczych i przekwitłych kochanków staje się wcale śmieszną podkoniec, bo grzeszy nieprawdą; dla tego też czytelnik niema dla nich żadnego współczucia. Nie brak tu, jak widzimy, natłoku zdarzeń, zamięszania i ruchu; ale brak spokojnego i głębokiego studiowania charakterów; przeto ta rozmaitość wypadków: jak owe częste wykradania, owe gniewy zapamiętałe na kraj, na szlachtę, na ojca panny, owe nieustanne wyjazdy do Włoch, owa obrona zamku i ostatnia katastrofa, wszystko to nie mogło osłonić charakteru Murdelia nieprzywiązującego niczém, nawet swoją szpetnością moralną; nieusprawiedliwionego niczém, chyba tém, że natura miewa kaprysy i płodzi potwory. Lecz, że potwór nie może być nigdy typem, tylko wyjątkiem w rozumnym rzeczy porządku — przeto i Murdelio nie jest bynajmniéj typem polskiego djabła. Z resztą biedny to djabeł, kiedy kończy na porwaniu staréj baby; kiedy mając moc płatania sztuczek piekielnych, niesprawił sobie wcześniéj téj uciechy. Z tych powodów póki bohatyra otacza urok tajemniczéj cudowności, póty trzyma ciekawość naszą w natężeniu. Pan K. pokazał się w téj części prawdziwym sztukmistrzem; znać, że jest śród swoich. Lecz odkąd przerzucił wypadki na Litwę, a wprowadził sceny przypominające zbieranie się zaścianków do zajazdu na Soplice, widocznie pozbawiony miejscowych studiów i tradycyj, utknął nadrabiając reminiscencyami, i uciekając się do sposobów dawno zużytych w romansach. Słusznie tu zastósować można wiersz Horacego:

Desinit in piscem mulier formosa superne.

W ogóle Murdelio — w którym chciał nam autor pokazać

łów, Chatki, Bieniawa, Siemikowce, Bohatkowce, Iszczków, Rosochawaciec, Słoboda.

5) Trembowla 6,0 p. 24,318 m. Gminy: Trembowla (miasto), Wolica, Boryczawka, Hleszczawa, Plebanówka z Łozówką, Semenów z Zieleńcami, Podgorzany, Humniska, Matów, Zastynocze, Kaptury, Podhajczyki, Wybranówka, Dołhe z Hrycówką, Załawie, Dereniówka, Janów (targ), Kobyłowłoki z Papiernią, Młyniska, Słobudka ze Zniesieniem, Strussów (targ), Warwaryńce, Nałuże, Zazdrość, Bernardówka, Ruzdwiany z Nowym Iczynem, Słobudka z Olendrami, Ostrowczyk, Zubów, Krowinka.

6) Grzymałów 7,4 pow. 25,948 m. Grzymałów (targ) z Zanużem, Mazurówka z Eleonorówką, Podlisie, Bucyki, Soroka, Nowosiołka, Ostopie, Hlebów z Tarasówką, Sorocko z Mytnicą, Poznańka hetmańska, Zarubińce, Poznańka gniła, Borki małe, Torówka, Łuka mała, Kokoszyńce z Podkorówką, Kozina z Biłką, Kałahorówka, Wolica, Wychwatyńce, Kręciłów, Touste (targ) z Kątem i Przycholce, Raszlowce, Dubkowce, Biełówka, Leżanówka, Okno, Krasne, Stawki, Sadzawki, Zielona, Pajówka.

7) Skałat 6,8 p. 26,108 m. Gminy: Skałat (targ), Skałat stary, Połapanówka, Chmielska, Nowosiołka, Molczanówka, Kamionki, Rosochowaciec, Koczanówka, Iwanówka, Rożyska, Orzechowiec, Czerniszówka, Borki wielkie, Dyczków, Podsmykowce, Krasówka, Chodaczków z Konstantynówką, Hałuszczyńce, Zerebki szlacheckie, Kołodziejówka, Panasówka, Krzywe, Horodnica, Tarnoruda (targ), Faszówka.

8) Zbaraż 6,9 p. 27,789 m. Gminy: Zbaraż (miasto), Zbaraż stary, Bazarczyńce, Załuże, Tarasówka, Zarubińce, Iwaczkowce, Nowiki, Czernichowce, Werniaki, Ochrymowce, Zarudzie, Wałachówka, Stryjówka, Hrycowce, Kryłowce, Łubiańki wyżne, Łubiańki niżne, Hłuboszek mały, Krasnosielce, Rosnoszyńce, Kapuścińce, Zarudeczko, Sieniawa, Siemiakówka, Siły, Lisieczyńce, Suchowce, Szelpaki, Kujdańce, Romanówka, Romanowe Sioło, Czerniłów mazowiecki.

9) Tarnopol 7,2 p. 36,464 m. Gminy: Tarnopol (miasto) Rusianówka, Tustoług, Bajkowce z Polczykiem, Smykowce, Kipiaczka, Zaścianka i Kisiołówka, Czerniłów ruski i Samborówka, Czołhańszczyzna, Stupki, Biała, Czystylów, Kutkowce, Proniatyn, Chodaczków wielki, Zabójki, Denysów, Kupczyńce z Maryanką i Józefówką, Ostrów, Bucniów z Kalasantówką, Berezowica wielka, Zagrobella, Janówka, Petryków, Dołżanka, Domamorycz, Drajanówka, Poczapińce.

Korespondencya Czasu.

Od granic rosyjskich 15 maja.

Pisząc z państwa urządzonego jedynie w celu tworzenia sił wojennych i prowadzenia wojny — z państwa, którego cały organizm polityczny i społeczny dąży, by ująć wszystkie siły, kierunki i zasoby narodu i przetworzyć je w wojska — z państwa będącego jedną wielką armią, cóż więcéj mogę donosić, jeśli nie o pochodach wojsk i ich stanowiskach? Stan wojenny jest stanem normalnym Rosyi; od chwili swego zaistnienia, państwo to toczy wciąż wojnę na większy albo mniejszy rozmiar. Dzisiaj, w dniu wielkiéj walki, machina państwa idzie zwykłym trybem, tylko z podwójną szybkością i natężeniem. Skreślając kilku liniami zarys rozłożenia teraźniejszego armij rosyjskich, przedstawiam fizyonomią Rosyi, a z niéj może niektóre jéj myśli odgadniecie— często jednak wyraz twarzy zwodzi.— Na ogromnem półkolu od morza Białego i Laponii, przez Petersburg, Rygę, Warszawę, Kamieniec, daléj brzegami naddunajskiemi, czarnomorskiemi, dolinami Kaukazu i stepami Kirgizkiemi aż ku Chiwie ciągnącem się, rozłożyły się wojska rosyjskie. Zacznijmy od północy. Wzdłuż odnogi botnickiéj i północnych wybrzeży finskiéj zatoki, stoi oddzielny korpus finlandzki. Główna jego kwatera w Helsingforcie; siła zaś wraz z powołanemi rezerwami 60,000 wynosi. Daléj między Kronstadtem, Petersburgiem i Narwą skupione są korpusy gwardyjskie pod naczelnem dowództwem Następcy tronu Wielkiego Księcia Aleksandra zostające. Korpus pieszy gwardyjski liczy wraz z rezerwami do 50,000 żołnierzy — korpus jazdy gwardyi 15,000 koni. Prócz tego w Kronstadzie stoją rezerwowe bataliony 6go armijskiego korpusu pod wodzą jenerała Dehna. Za gwardyą rozłożony jest od Rewla do Rygi korpus grenadyerów 70,000 głów liczący. Do niego przyłączona jest rezerwa artyleryi pierwszego armijskiego korpusu piechoty, stojąca w Rydze. Daléj, na Żmudzi i w gubernii Augustowskiéj, od Rygi aż do Warszawy rozciągniony jest pierwszy armijski piechotny korpus pod wodzą jenerała Siwersa będący. Sztab jego stoi dotąd w Warszawie, a siła 70,000 wynosi. Linię wojsk ku południowi, od Warszawy do Zamościa, przedłuża drugi korpus piechoty dowodzony przez jenerała Paniutyna. Jedna dywizya tego korpusu stoi aż w okolicy Kamieńca podolskiego, a przerwę między Zamościem a Kamieńcem, rezerwy i opołczenia (pospolite ruszenie) wypełniają.— Trzeci i czwarty korpus piechoty, oraz jedna dywizya piesza i jedna dywizya lekkiéj jazdy 5go korpusu piechoty, a nadto pierwszy korpus jazdy dragoński, mogący walczyć pieszo lub konno, i liczne sotnie kozaków dońskich i uralskich, tworzą armię naddunajską 250,000 ludzi wynoszącą. Armia ta manewruje obecnie wzdłuż Aluty, Dunaju i wału Trajana, a głównie skoncentrowaną jest naprzeciwko Sylistryi i Ruszczuku. Jedna dywizya 5go korpusu, oraz rezerwy 3 i 4go rozłożone są w Besarabii i wzdłuż czarnomorskich brzegów. Szósty korpus piechoty, pod wodzą jenerała Czeodajewa właśnie jest w marszu na linię bojową. Jedna jego część wkracza do Mołdawii, druga dąży do Królestwa Polskiego. Co się tyczy oddzielnych korpusów jazdy, wspomniałem, że korpus dragonów jest w armii naddunajskiéj; korpus ułanów rozłożony między Donem a Dnieprem, korpus kirasyrów rozrzucony po całej linii bojowéj. Do lewego skrzydła armii czarnomorskiéj przytyka armia Kaukazka 100,000 licząca; do któréj przydzieloną jest nadto trzecia dywizya 5go korpusu piechoty, w Zakaukazkiéj gubernii w okolicach Achalczyku stojąca. Daléj nad morzem Kaspijskiem i w stepach Kirgizkich rozłożony jest korpus orenburgski... I oto linia wojsk 500 mil jeograficznych mająca, na któréj wkrótce rozpocznie się może walka.... Dodać tu muszę dla nieświadomych organizacyi wojsk rosyjskich, iż korpus piechoty tak armijski jak grenadyerski składa się z trzech dywizyj piechoty i z jednéj dywizyi jazdy; korpus jazdy z dwóch dywizyj jazdy. Artylerya na osobne dywizye jest podzielona, które według potrzeby przyłączają się do korpusów. Cała artylerya polowa liczy do 1,800 dział i trzydziestu kilku tysięcy ludzi.

Berlin 18 maja.

† Zajmuje tu teraz mocno uwagę publiczną pytanie, jakie stanowisko zabiorą pojedyncze państwa niemieckie w obec traktatu austryacko-pruskiego. W powszechném przekonaniu odpowiedź na pytanie to była z góry zasądzoną. Twierdzono, że państwa niemieckie przystąpią poprostu do rzeczonego traktatu, ochotnie, niezwłocznie, bezwzględnie. Możnaż było twierdzić inaczéj w obec chwilowego położenia Europy? Sprawa wschodnia zrównoważyła największe przeciwieństwa rozdzielające państwa jedne od drugich, przeciwieństwa narodowe, historyczne, polityczne, religijne i inne; połączyła Francyę z Anglią, Austryę z Prusami. Miałyżby państwa niemieckie pozostać w rozdwojeniu, wiedząc, że w połączeniu z Austryą i Prusami niepotrzebowałyby opieki ani Wschodu ani Zachodu, i że własną siłą wstrzymaćby mogły pożar świata? Zdaje się, że wiedza ta teoretycznie tylko umysły przejmuje, praktycznie niezdolną jest podnieść się do czynu. Zanosi się na to, że podobnie jak w frankfurtskim parlamencie, jedność Niemiec i w dzisiejszych okolicznościach nie wytrzyma ognia próby. Bundestag nie miał jeszcze czasu do rozważenia deklaracyi, którą Austrya i Prusy, stósownie do zawartego między sobą traktatu, określiły politykę swą w sprawie wschodniéj, a już dawniejsza koalicya darmstadtska zamierza zebrać się w Bambergu, aby jako trzecia potęga w Niemczech naradzić się, pod jakiemi warunkami przystąpić może do aliansu prusko-austryackiego. Wiadomość, że Bawarya oświadczyła już gotowość swoją w tym względzie, była tylko do połowy prawdziwą. Bawarya stawia warunki i czyni zastrzeżenia. Pełnomocnikiem jéj w Wiedniu jest jenerał von der Tann, w Berlinie radzca legacyjny Doenniges. Powodem do tych kroków dyplomatycznych jest dynastyczny interes łączący Bawaryę z Grecyą, któréj byt polityczny i korona przeszły na łaskę Francyi i Anglii, dwóch państw opiekuńczych, które z trzeciém, z Rosyą, są w wojnie. Państwa niemieckie Austrya i Prusy, które Grecyą jako udzielne państwo europejskie uznają, ale z mocy tworzącego je traktatu nie mają żadnéj nad niém protekcyi, wezwane są przez Bawaryę, aby stanęły w obronie zagrożonego państwa i tronu króla Ottona. Żądanie to jest warunkiem, pod którym Bawarya przystąpić chce do traktatu prusko-austryackiego. Żądanie Bawaryi jest bardzo delikatném i drażliwém. Przyjęcie go obraża państwa zachodnie, nieprzyjęcie obraża Rosyą. Bawarya ma za sobą Oldenburg, Wirtemberg, Hessyą, Nassau, państwa połączone węzłami familijnemi z dworem petersburskim. Państwa te czyniłyby bezwątpienia trudności w przystąpieniu do traktatu prusko-austryackiego, gdyby traktat ten zobowięzywać je miał do nieprzyjacielskiego wystąpienia przeciw Rosyi, i bez względu na sprawę Grecyi. Prusom i Austryi seperacya ta nie może być na rękę. Oba dwory spokrewnione są bardzo blisko z bawarskim; Prusy nadto i z rosyjskim. Nie przesądzam w rzeczach politycznych ważności związków familijnych, ale ich téż lekce nieważę. Od wpływu praw natury równie trudno uwolnić się głowom panującym jak osobom prywatnym. Napoleon I. nie napróżno członkami familii swojéj obsadzał trony europejskie, nie z innych przyczyn, jak dla wzmocnienia własnego tronu, połączył się węzłami krwi z Austryą. Potrzeba było nadzwyczajnych okoliczności, aby się zawiódł w oczekiwaniu. Napoleona III. przykład nic nie dowodzi; jest on wyjątkiem nie regułą, wyjątkiem „par dépit“. Mniemam więc, że Prusy i

---

zupełny charakter, gdzie usiłował sięgnąć po wyższy stopień cudowności, niż sny—przedstawia się jakby rozmazana kopia tych oryginałów jakie w mniejszych powieściach silnemi, prawdziwemi i samorzutnemi rysami naszkicował tak szczęśliwie. To utknięcie, pochodzi głównie nie z tego, że żywioł w powieściach zawarty powtórzył się w kompozycyi na większy rozmiar, bo przecież i Walter-Skot tak w większych, jak w mniejszych romansach swoich maluje żywot domowy i wojenny klanów — ale z tego, że piszącemu nieudało się stworzyć charakteru lub typu. Walterskotowi nie koloryt miejscowy zapewnił nieśmiertelność; bo cóż świat mogą obchodzić tak bardzo jego Szkoty? ale głębokie zbadanie uczuć i namiętności, słowem znajomość człowieka. On dotarł do prawdy absolutnéj, do prawdy serca ludzkiego; a prawdę względną, to jest historyczną przybrał jak szatę.

O innych charakterach i typach trudno co wyrzec; są to bowiem szkice, fizionomie, dagerotypy, sylwetki, oryginały zebrane w krótkiej znajomości z nimi, w czasie zjazdów, hulanek, pijatyk, spotkań po drogach i karczmch. Jeden Dziadunio w *Murdeliu*, mógłby dostarczyć kilka głębszych i poetyczniejszych rysów kiedy opowiada swoje młodsze dzieje; lecz potem zamienia się w gadułę obudzającego w sobie oratorską wenę starym miodkiem.— Zrozumieć go również trudno; bo mając dawne zajścia z Murdeliem, (dyshonor córki) puszcza go w dom w przebraniu zakonnem, choć znając go, mógł wiedzieć że suknia nie robi mnicha.

W małych zato powieściach osnutych na jakiej anegdocie, na miejscowéj tradycyi o jakim oryginale, pan K. dowiódł prawdziwego talentu: umie opowiadać z wielką żywością, malować pewnemi i silnemi rysami, zgoła tak uprzytomniać i osoby i sceny jakbyśmy na nie patrzali. Chociaż w ogóle niespostrzegamy w nich nowych fizionomij i typów, często bowiem bierze masami swoich rycerzy kielichowych i rębaczy; jednakże pojedyncze sceny bardzo trafnie oddaje i dialoguje wybornie, w czem stare sposoby mówienia doskonale mu służą. Każda z takich scen skończony tworząc obrazek, odsłania zarazem stronę, dla któréj pan K. pozyskał wziętość prawdziwie zasłużoną; bo z cząstek tych, można odgadywać, że jeśli zdobędzie się na charaktery głębiej ujęte i postawione prawdziwie, da nam romans jakiego oddawna oczekujemy. Już dziś możemy w mniejszych tych powieściach dopatrzyć się dużo artystostwa; obok wielkiego ruchu, żywości, ognia, zdolności portretowania i postrzegania, wyobraźność jego hamowana rozmysłem umie się powstrzymać; dla tego tak umiejętnie rozporządza i miejscem i grupami; a trafne słowo stawiając się mu na zawołanie podnosi znaczenie dialogu, który nie opóźnia, ale przyspiesza pochód akcyi.

Dla tych przyczyn nad *Murdelia* i nad *Braci ślubnych*, wyżéj stoją powieści jego, czy że przechowują pierwszy rzut myśli, czy że autor w mniejszym zakresie więcéj jest panem samego siebie. *Bitwa o Chorążankę* ma tyle humoru, tyle scen nieopłaconych, tyle wiejskiej rubaszności, tyle fizionomii niepożyczonéj, że pozostanie wzorem w tym rodzaju. *Swaty na Rusi*, zajmujące osnową i prowadzone dobrze, nieustępują pierwszéj.

Szczęśliwie tam i w oryginalnych rysach wystawiony dom Starosty Bachtyńskiego; jest to zapsucie, które niezgangrenowało jeszcze serca i duszy, chociaż sam Starosta zanadto może pogardliwie traktuje swych gości, niewstając nawet od kart, kiedy się ci z nim witają. Bywali u nas dumni panowie, ale w domu swoim nieumieli tak po amerykańsku uchybiać. Trudno to przenieść się w ubiegłe czasy, aby się w nich nieodbiło coś z epoki w któréj żyjemy.

W *Junakach* polowanie na Cyganów wyborne; wyprawa zaś czterech sanockich paladynów na Zaporoże mija się z prawdopodobieństwem. Rzeczpospolita trzymała na kresach chorągwie przeciw hajdamakom, magnaci mieli wojska nadworne, a przecież niezawsze siły te mogły podołać licznym, zwinnym, przebiegłym i bitnym kupom kozackim. Czterech zaś ciężko uzbrojonych ussarzy mogłożby więcéj dokazać na stepie niż wojsko do téj wojny nawykłe? To przypomina Ariostowych Bradamantów i błędnych rycerzy; lepiéj żeby ich nieprzypominało.

Mimo tych usterków główną cechą i zaletą mniejszych powieści p. K. jest naturalny tok opowiadania, dużo prostoty i malowniczości stylu; wypadki same się nasuwają podobnie jak w życiu, bez sztucznych przygotowań, bez zabiegów do sprawienia efektu — zupełnie trybem pamiętnikowym. W téj swobodzie kompozycyi, mieści się największy ich urok; zręcznem ukryciem sztuki czytelnik czuje się przeniesionym w inny czas, między innych ludzi.

W przeglądzie tych powieści, przy rozbiorze pierwiastków z których złożone, zatrzymałem się dłużéj może nad ich nielicznemi wadami, niż nad mnogością zalet — a to z powodu, że znalazłszy dowody talentu, czułem się w obowiązku wytknąć, gdzie są bezdroża i niebezpieczeństwa, gdzie prąd czysty a gdzie zmącony. O ile bowiem chwalcze artykuły sprawiły nieraz, iż nie jeden z piszących modelując się podług pierwszej swej próby mającéj powodzenie, wpadł potem w manierę i zużył się — o ile z drugiej strony opozycyjne *quand même*, mogły poczynającego zniechęcić — o tyle mniemam, bezstronna i spokojna analize, oparta na jakiejś podstawie, choćby tylko kierowana samą miłością sztuki, zdolną jest większą oddać piszącemu usługę, niż ów nieloiczny, ogólnikowy liryzm, który czy jest satyrą, czy dytyrambem, czy się lubuje w apoteozie lub poniewieraniu, w Olimpie lub gemoniach — zawsze do niczego niesprowadzi, choć wiele robi hałasu.

Austrya, lubo nie mają za sobą wyraźnego prawa mieszania się do spraw Grecyi, zajmować się niemi będą ze względów politycznych, a niemało także ze względów familijnych. Bawarya poprzestanie na tymczasowém zapewnieniu się o dobrych chęciach Prus i Austryi, i nie będzie robiła trudności w przystąpieniu do przymierza z niemi; reszta państw niemieckich pójdzie, spodziewać się należy, za jéj przykładem.

Zupełna tu znowu cisza w wyższych sferach rządowych. Książę Pruski ma powrócić na 7 czerwca do Berlina. Jest to dzień śmierci poprzedzającego Króla. Dzień ten bywa zawsze z wielką uroczystością obchodzony. Cała familia królewska zbiera się w Charlottenburgu, gdzie jest grób zmarłego Króla i jego małżonki Królowéj Ludwiki. Wiadomość więc o przybyciu na ten dzień Księcia Pruskiego jest bardzo do prawdy podobną. O widzeniu się Królowéj Pruskiéj z Arcyksiężną Zofią w Dreznie, *Gazeta Vossa* była mylnie zawiadomioną. Arcyksiężnéj Zofii w Dreznie nie było.

Z Frankfurtu n. M. donoszą, że jenerał Reitzenstein mianowany na miejsce jenerała Waldersee dowódzcą wojska związkowego, przybył do tego miasta; toż pan Bismark w powrocie z Berlina. Podaliście znakiem zapytania w wątpliwość doniesienie moje dawniejsze, że Austrya ma zamiar wyciągnąć korpus obserwacyjny ponad granicą Rosyi. Wszakże wiadomość ta dzisiaj zyskała urzędowe potwierdzenie. Pisałem już także, jakie znaczenie dzienniki tutejsze turkomańskie do tego kroku Austryi przywięzują. List Cesarza do barona Bacha i artykuł urzędowy *Gazety Wiedeńskiéj* nie zaspokoiły zupełnie ich oczekiwania. To im nie przeszkadza statecznie utrzymywać, że krok Austryi jest demonstracyą przeciwko Rosyi. Szanowny *Monitor* francuski śpiewa oddawna tak nieprzerwanie i niezmęczenie jednostajną tę piosnkę, że turkomańskie dzienniki w Niemczech straciły już zupełnie słuch dla innych melodyj i tonów, i grają także ciągle na tę samą i jedną nutę. Kto ich słuchaczem? nie wiem, ale że między nimi wielu zapewne jest głuchych, to rzecz niewątpliwa; w przeciwnym razie posłyszeliby w bliskości siebie inne tony, któreby odrazu téj janczarskiéj muzyce położyły koniec. Nie tu miejsce bliżéj się nad tém rozwodzić. Myśl moją już w poprzedniéj korespondencyi wyraziłem. Nie samo imię Grecyi brzmi dziś w rozprężonéj orkiestrze europejskiéj. — Wiadomość londyńsko-francuska o wzięciu Sylistryi była fałszywa.

Wczoraj odbyła się w zamku charlottenburskim uroczystość zaręczyn Księżniczki Ludwiki, córki Księcia Karola, z Księciem Hessen-Philippstahl-Barchfeld. Cała familia królewska była przy akcie tym obecna. Księstwo Pruscy przysłali listowne życzenia. Ciało dyplomatyczne, ministrowie i wielu jenerałów, składali resztę towarzystwa.

— P. Minister spraw wewnętrznych powierzył miejsce dyrektora urzędów pomocniczych przy namiestnictwie we Lwowie gubernialnemu dyrektorowi ekspedycyi Henrykowi Lang, miejsce takież przy rządzie krajowym w Krakowie gubernialnemu dyrektorowi registratury Leopoldowi Dworskiemu, a przy urzędzie krajowym w Bukowinie sekretarzowi obwodowemu w Czerniowcah Ignacemu Freiberger.

— J. C. K. Ap. Mść raczył zamianować kanonikami honorowymi łacińskiéj kapituły metropolitalnéj we Lwowie: Franciszka Unzeitiga proboszcza w Cieszanowie dziekana i nadzorcę szół początkowych w powiecie Lubaczowskim; Stefana Majora, proboszcza w Złoczowie dziekana i nadzorcę szkół początkowych; Leona Stechlińskiego proboszcza w Wyznianach, dziekana i nadzorcę szkół początkowych w pow. Gliniańskim; Jana Jaworskiego proboszcza w Stryju dziekana i nadzorcę szkół początkowych i Franciszka Spedakowskiego proboszcza w Podhajcach, dziekana i nadzorcę szkół pocz. w pow. Kąkolnickim.

Wiedeń 18 maja. *Gazeta Wiedeńska* z dnia 17 b. m. ogłasza w części urzędowéj zdanie sprawy czyli rachunek z dochodów i wydatków funduszu publicznego monarchii za rok administracyjny **1853.**

Obok cyfr szczególnych pozycyj odnoszących się do roku wspomnionego, postawione są wszędzie cyfry tychże samych pozycyj dochodu lub wydatku z r. **1852**; daną więc jest sposobność przekonania się o wzroście lub ubytku każdéj z osobna gałęzi dochodów i wydatków publicznych. Nie mogąc dla szczupłości pisma naszego ogłaszać summy ruchunku powyższego w całéj rozciągłości, przytoczymy przynajmniéj z niego summy głównych oddziałów administracyi publicznéj, dla dania czytelnikom wyobrażenia o obecnym stanie dochodów i wydatków funduszu publicznego w monarchii.

Dochody funduszu publicznego, dzielą się na zwyczajne i nadzwyczajne. W rachunku wpływu dochodów *zwyczajnych* znajdujemy następujące pozycye i cyfry:

	1853	1852
1) Podatki stałe	84,722,657 złr.	79,537,902 złr.
2) Dochody niestałe	130,288,412 „	122,367,910 „
3) Dochody z dóbr skarbowych z kopalń tudzież mennicy	2,709,732 „	5,011,788 „
4) Przewyżka funduszów umorzenia austryackiego i lombardzko-weneckiego	11,285,991 „	11,959,317 „
5) Rozmaite wpływy	6,923,310 „	5,929,351 „
Zwyczajne dochody razem	235,930,102 „	224,806,268 „
Dochody *nadzwyczajne* w ogólnéj summie	1,206,891 „	1,558,840 „
Ogół przeto dochodu funduszu publicznego wynosił	237,136,993 „	226,365,108 „

Z czego wynika, że dochody *zwyczajne* państwa, w r. 1853 wporównaniu z temiż dochodami w 1852 powiększyły się o 11,123,834 złr. Dochody zaś nadzwyczajne ukazały się mniejszemi o 351,949 złr.

Zwiększenie dochodów zwyczajnych przypada w następującym stósunku na pojedyńcze rubryki dochodów:

a) w podatkach stałych.	1853	1852
Podatek gruntowy	60,000,224 złr.	58,502,289 złr.
Podatek domowy	-9,593,253 „	8,714,502 „
Podatek zarobkowy	8,448,334 „	6,747,543 „
Podatek dochodowy	228,056 „	227,721 „
Razem	84,722,657 „	79,537,902 „

Z porównania tych dwóch cyfer pokazuje się, że podatki stałe uczyniły w r. 1853 *więcéj* o 5,184,755 złr. aniżeli w r. 1852. Do przewyżki téj kontrybuowały prowincye Niemieckie i Sławiańskie summę złr. 2,680,778.

Prowincye Węgierskie i Siedmiogrodzkie summę złr. 2,586,633.

W prowincyach zaś Włoskich opłata podatków stałych uczyniła *mniéj* o 82,656 złr.

b) w. dochodach niestałych	1853	1852
Akcyze uczyniły	28,893,293 złr.	27,795,172 złr.
Cło	20,728,163 „	22,317,349 „
Monopol soli	25,178,693 „	26,855,804 „
Monopol tytuniu	21,467,565 „	17,835,545 „
Stępel	24,906,342 „	19,181,528 „
Loterya	5,234,851 „	5,015,166 „
Inne dochody niestałe	3,879,499 „	3,367,346 „
Razem	130,288,412 „	122,367,910 „

Z porównania tych dwóch cyfer pomiędzy sobą, pokazuje się, że dochody niestałe uczyniły w roku 1853 więcéj o summę 7,920,502 złr. aniżeli w r. 1852. Do przewyżki téj kontrybuowały.

Prowincye niemieckie i słowiańskie	4,833,884 złr.
Prowincye węgierskie i siedmiogrodzkie	453,566 „
Prowincye włoskie	2,633,052 „

c) w dochodach z dóbr skarbowych:

	1853	1852
Dochody z dóbr ziemskich państwa	3,037,511 złr.	2,385,775 złr.
Koleje żelazne rządowe	2,412,413 „	3,576,581 „
Fabryki rządowe	154,021 „	133,899 „
Inne wpływy	463,641 „	179,355 „
Razem	6,067,586 „	6,275,610 „
Gdy atoli od téj summy odtrącić wypada: 1) przewyżkę wydatków na kopalnie, która w r. 1853 wyniosła	2,577,446 „	
a w r. 1852 wynosiła		531,956 „
2) przewyżkę wydatku na mennicę, która w r. 1853 wynosiła	780,408 „	731,866 „
Gdy przeto od cyfer powyższych należy strącić w ogóle summę	3,357,854 „	1,263822 „
Pozostanie na czysty dochód z dóbr skarbowych	2,709,732 „	5,011,788 „

Zporównania tych dwóch cyfr pomiędzy sobą, pokazuje się, że dobra skarbowe uczyniły w r. 1853 *mniej* o 2,302,056 złr. aniżeli w r. 1852, który to niedobór zmniejszeniem przychodów z kolei rządowych, tudzież zwiększonym nakładom na górnictwo rządowe przypisać wypada.

Pomijając dwie ostatnie rubryki dochodów zwyczajnych państwa, tojest rubrykę „przewyżki funduszów umorzenia,“ tudzież rubrykę „innych wpływów.“ Pomijając również „Przychody nadzwyczajne“ a to z powodu, że porównanie cyfer tych rubryk za r. 1853 małą tylko z cyframi tychże samych rubryk za rok 1852 wykazuje różnicę, przejdziemy teraz główniejsze cyfry wydatków funduszu publicznego i rozpatrzymy się w szczególnych rubrykach tegoż wydatku, w porównaniu z temiż samemi rubrykami za r. 1852.

(*Dokończenie nastąpi*).

— *Gaz. Pragska* podaje w części swojéj urzędowéj następujące obwieszczenie c. k. sądu wojennego wydane na d. 17 maja r. b.: „Adolf Straka rodem z Krabrzyc obw. bolesławskiego w Czechach, 29 lat, ewangielik, bezżenny, w r. 1849 b. teolog na uniwersytecie lipskim i Jan Rittig ur. w Pradze, 25 lat, katolik, bezżenny, w r. 1849 b. słuchacz prawa na tutejszym uniwersytecie, obaj zbiegli i wedle przepisu prawa kilkakrotnie wzywani zapozwem, nie stanęli — przeto przy prawnie ustanowionéj istocie czynu w przeprowadzoném tutaj sądowém śledztwie uznani winnymi zbrodni zdrady głównéj, jednozgodnym wyrokiem sądu wojennego, skazani zostali obok obowiązku solidarnego zwrotu kosztów śledztwa funduszowi kryminalnemu, na karę śmierci przez powieszenie, a wyrok ten po potwierdzeniu go przez juryzdatora wykonany został przez przybicie imion ich na szubienicy.“

— **W d. 14 b. m.** w porcie tryestskim przyszło do bitki między majtkami jednego tureckiego i jednego greckiego statku handlowego, w skutku któréj władze wmięszać się były zmuszone. Majtków greckich jako winnych aresztowano.

Rossya.

N. Cesarz raczył nadać admirałowi Ricord, cyfrę Imienia swojego, dla noszenia na szlifach, z okoliczności spełnionego w tym dniu 60-letniego jubileuszu służby tego admirała.

— NPan na skutek najpoddanniejszéj prośby najprzewielebniejszego metropolity St. Petersburgskiego Nikanora, z duchowieństwem stołecznego miasta St. Petersburga, o przyjęcie na potrzeby wojenne 100,000 rubli, ofiarowanych przez kościoły St. Petersburgskie, w d. 4 kwietnia, najmiłościwiéj rozkazać raczył oznajmić za ten dar szczerą J. C. Mości wdzięczność, a następnie summę powyższą przeznaczyć na kapitał wojenny.

Turcya.

Wszystkie raporta z nad Dunaju zgadzają się na to, iż oblężenie Sylistryi prowadzone będzie ogromnemi siłami. Nie tylko wielkie massy wojska odeszły w ten punkt, i główna kwatera naczelnie dowodzącego przeniesiona do najbliższego miejsca teatru wojny bo do Kalaraszu, lecz oprócz artyleryi zajętéj przy dotychczasowem ostrzeliwaniu téj twierdzy, wysłano w tych czasach znowu sto dział z Mołdawii. Mówią powszechnie, że równocześnie ze szturmem na Sylistryę, Rosyanie usiłować będą przekroczyć Dunaj na kilku punktach naraz i posunąć się do Bałkanu. Omer pasza nie myśli ani załogi silistryjskiéj wzmocnić, ani też iść na odsiecz téj twierdzy, i zostawia ją jéj losowi, niechce bowiem sił swoich przeznaczonych na obronę Bałkanu zbytecznie rozstrzeliwać. To właśnie jest zasługą Omera paszy, mówi *Soldatenfreund*, że zna dokładnie moc wojska swego i unika stanowczéj bitwy z Rosyanami nierówne mając potemu siły, a ogranicza się na obronie wąwozów bałkańskich, których sforsowanie kosztowało Rosyę we wszystkich wojnach więcéj ludzi i materyałów, aniżeli najkrwawsze bitwy na otwartem polu. Strategiczne cofnięcie się ku ważnym punktom obronnym Warnie i Szumli, musiał Omer tém bardziéj uskutecznić, iż zmusił tym sposobem Rosyan do fortyfikowania z wielką stratą czasu szańców przedmostowych w Izakczy, Galaczu i Braile, tudzież umocnienia pozycyj swoich nad wałem Trajana, następnie do uznania pochodu na Dobruczę jako środka obronnego i do oblegania Sylistryi i Ruszczuku by sobie otworzyć bezpieczną drogę na przypadek odwrotu. Ważna pod względem strategicznym Warna bronioną jest teraz przez 15-20,000 wojsk angielsko-francuskich i tureckich i panuje nad wybrzeżem strzeżonem nadto przez floty połączone, tudzież ze strony lądu wąwozy wschodniego Bałkann znacznie ufortyfikowane od wojny 1829 r. W głównym punkcie obronnym w Szumli w ciągu 4 lub 6 tygodni, zbiorą się wojska pomocnicze i wzmocnią stanowisko obronne armii tureckiéj.

— Wiadomo, że spór między Portą a jen. Baraguay d'Hilliers zagodzony został. Minister spraw zagranicznych Reszyd pasza wręczył z tego powodu notę W. Wezyra będącą wyrazem zadosyć uczynienia posłowi francuskiemu. Nota rzeczona brzmi:

„W. Porta pragnąc okazać rządowi francuskiemu wdzięczność swoją za nieprzerwane z jego strony dowody przyjaźni, i chcąc zakończyć trudności jakie zaszły, a przytém szczególny swój dla posła francuskiego szacunek objawić, proponuje J. Excellencyi jenerałowi Baraguay d'Hilliers, następujące punkta do przyjęcia za wspólną ugodą: Spisy Hellenów, dla których miano uzyskać dotychczas pozwolenie pobytu, będą zniweczone. Aby uniknąć wszelkiéj kwestyi zasad, spisy zgotowane w miejsce tamtych nie będą wypełnione w rubryce wyznania religijnego. W. Porta listy takowe powierzy komisyi, która ma sprawdzać, czy postępowanie wzmiankowanych osób jest nienaganne. Osoby te mają nadal złożyć rękojmie i poddać się juryzdykcyi władz miejscowych. Kto uczyni tym warunkom zadosyć, otrzyma kartę pobytu. Aby komisya mogła największą nastręczyć pewność pod względem jéj bezstronności, Porta naznacza przełożonym jéj Muchtara beja członka W. Rady. W podobnyż sposób postąpioném będzie w prowincyach. W. Porta zastrzega sobie zarządzenie innych jeszcze środków w miarę potrzeby i okoliczności, za poprzedniém wszelako porozumieniem się z posłem Francyi. Wszystkie akta i dokumenta odnoszące się do tego sporu, uważane będą za niebyłe. (podp.) Mustafa pasza.“

Lubo poseł francuski odwołany został, skutki jednak sporu tego będą dla chrześcian osobliwie zaś katolików nader zbawienne, i jak donoszą dzienniki, większa część poddanych greckich, która nie była widocznie skompromitowaną w powstaniu południowych prowincyj, lub w pierwszéj chwili nakazu do wyjazdu, nieopuściła była Konstantynopola, pozostać tam będzie mogła. Okoliczność tycząca się ju-

ryzdykcyi sądów tureckich nad poddanymi Grecyi, podkopuje również zasadę przyjętą na wschodzie, juryzdykcyi konsulów zagranicznych nad swoimi krajowcami, i jako prejudykat wielkie może mieć późniéj znaczenie, dla tego też zwracamy na nią uwagę.

— Marszałek St. Arnaud wysiadł na ląd w Suda i miejsce to obejrzał. Komisarz wojenny francuzki pozostanie tam i przyjmować będzie statki przybywające z furażem z Algieryi, oficer jeden marynarki francuzkiéj pozostał tam również na stałe mieszkanie.

— Podróżni przybyli do Syry z Egiptu opowiadają, że w chwili odjazdu ich z Aleksandryi, obiegała tam pogłoska o wylądowaniu armii wschodnio-indyjskiéj w jednym z portów morza Czerwonego niedaleko Suez i że 25,000 wojska angielskiego z Indyj zająć ma Egipt.

— Druga dywizya francuzko-afrykańska otrzymała w dniu 7 b. m. rozkaz do wymarszu z Gallipoli do Blażar, a wraz z nią udają się tam trzy bataliony Anglików, a to celem poczynienia przygotowań do pochodu wojsk francuzkich ku Adryanopolowi. Kawasowie paszy skutarskiego spędzili z okolic przeszło tysiąc wozów wołmi ciągnionych pod bagaże wojska idącego do Adryanopolu; za każdy wóz płacą dziennie po 25 piastrów. Pułk szkocki Riffle liczący 2,000 ludzi wsiadł na statki parowe w Gallipoli i powieziony został do Skutari pod Konstantynopol. Roboty fortyfikacyjne na przesmyku dardanelskim gorliwie są prowadzone; pod Saros grube stawiają mury.

Księstwa Naddunajskie.

Donosiliśmy już dawniéj, iż synowiec Księcia Aleksandra serbskiego, służący w gwardyi rosyjskiéj, spodziewany jest w Białgradzie, a teraz piszą już o jego tam przybyciu, „celem służenia ojczyznie w trudnych czasach obecnych.“ O protestacyi paszy belgradzkiego z powodu pobytu młodego Karadżjordżewicza, któréj na pewne wyglądano, nic dotąd nie słychać, ale pasza wzmacnia fortyfikacye cytadelli. Kraj cały podzielony został pod względem wojskowym na pięć okręgów, każdy pod wodzą osobnego naczelnika wojennego i osobnego komendanta artyleryi. Naczelnikami wojennymi są senatorowie, którzy służyli w wojsku w czasie wojny o niepodległość. Ćwiczenia wojska w całym kraju odbywają się gorliwie, Książę Aleksander i jen. Kniczanin niezmiernie czynni przebywają w Kragujewacz, gdzie zdala od oka paszy urządzają armię na stopę wojenną, tak, iż Serbia liczy obecnie 48,000 regularnéj piechoty, 6000 jazdy i 8000 artyleryi ze 150 działami.

Gaz. Augsb. pisze, że pospolite ruszenie w Serbii zupełnie uorganizowane, jak niemniéj korpus z 6000 Czarnogórców złożony stoi w pogotowiu. Gdyby nie nadzór rządu austryackiego, byłoby już niezawodnie przyszło w tych krajach do zbrojnego wystąpienia słowian na korzyść Rosyi, ale obaj panujący w tych krajach otrzymali od rządu austryackiego ostrzeżenie, aby nie dopuszczali agitacyi stronnictwa Obrenowiczów.

Kronika miejscowa i zagraniczna.

Piszą nam z Szczawnicy: Dnia 5go b. m., właśnie w południowéj porze, niemały przestrach nas opanował, albowiem podczas ogromnéj burzy z jednéj chałupy w Szczawnicy niżniéj wybuchnął ogień, a ponieważ ludzie po największéj części pracowali w polu, a zatém niebyło dostatecznego ratunku, przeto pożar tak dalece się rozszerzył, że w przeciągu zaledwie godziny do 30 osad spłonęło. Na dobitek tego nieszczęścia, także troje dzieci postradało w płomieniach życie.

Gdy o tym wypadku niezawodnie także po Krakowie różne wieści obiegać będą a zapewnie i ta, iż zakład kąpielny zgorzał, albo też Szczawnica wyżnia, którą co rok zwykli zamieszkiwać goście; więc na wypadek uprzedzam, aby zapobiedz wszelkim fałszywym wieściom, że to nieszczęście nie dotknęło ani Zakładu, ani Szczawnicy wyżniéj, ale tylko Szczawnicę niżnią, która jak wiadomo ztąd o całe $^{1}/_{4}$ mili odległa.

Źródło nowe to jest czwarte, przy zakładzie już zupełnie przygotowane, i grota z samych dzikich kamieni nad niém wybudowana, dobrze się wydaje; woda tego źródła wielkie ma podobieństwo do źródła Magdaleny, jest mocna i bardzo smaczna. Buduje się obecnie przy Zakładzie nowy domek szwajcarski, który ma być wykończony przed rozpoczęciem pory kąpielnéj.

Przyjechali do Krakowa: od dnia 19go do dnia 20go maja: Petrow, Stiagow z Polski. Kamilla Żeżeńska z Grodkowic. Henryk Szancer z Mysłowic. Bergendorf Karol z Wiednia. Antoni Kellermann z Trynczyna. Tytus Dobrzyński z Jurkowa.

Wyjechali: Sebastyan hr. Badeni do Drezna. Władysław hr. Badeni do Wiednia. Aloizy Fibich do Wrocławia. Michał Lebowski do Kielc. Jerzy Czanta do Konstantynopola. Walenty Kaczorowski do Teplitz.

Wiadomości handlowe i przemysłowe.

Kraków 19 maja. Pszenicę więc wolno wyprowadzać z Królestwa Polskiego, jak to wykazało się w dniu wczorajszym, w którym zwieziono jéj dosyć do Michałowic i Kosmyrzowa, sprzedano i wyprowadzono tu i do Prus. Dowóz wynosił w ogóle około tysiąca korcy pszenicy; ceny poszły w górę o kilka złotych, w ogóle płacono tam $43^{1}/_{2}$—45 złp. Za piękne ziarno 46 aż do $46^{1}/_{2}$ złp. Umowy na późniejsze dostawy jeszcze jakoś nie szły z powodu niedowierzania, a zarazem niepewności. Na tutejszy targ żyta i pszenicy z Galicyi nieco nadeszło, a nawet z Bochni dokąd dawniéj targ z Krakowa zasilał. Ceny i w Bochni z tego powodu trzymały się. W Krakowie mało kupujących się pojawiło, sprzedaż szła opieszale i słabo, pszenicę polską płacono po 14, $14^{1}/_{4}$, $14^{1}/_{2}$ złr., za wyborową $14^{3}/_{4}$ dawano. Galicyjska pszenica czerwona $12^{3}/_{4}$, 13, $13^{3}/_{4}$ złr. Żyto polskie ze wsypek płacono po zeszłotygodniowych cenach, galicyjskie nie znajdowało pokupu i odstąpiono go dosyć poniżéj żądań; płacono to ostatnie na 12, $12^{1}/_{2}$, za piękniejsze od $12^{3}/_{4}$—13 złr. Jęczmień mocno poszukiwany w piękniejszym tylko gatunku, co nieco płacono po $10^{3}/_{4}$—11 złr. Owies dobrze odchodził po dawnéj cenie.

Kurs papierów publicznych i pieniędzy

Wieden. *Kursa telegraficzne z dnia 20go maja:* — Metaliki 5-pr. $85^{1}/_{8}$ — Metaliki $4^{1}/_{2}$-pr. $76^{5}/_{8}$. — Metaliki 4-pr. 69. — 4-pr. z 1850 r. 93. — $2^{1}/_{2}$-pr. $48^{7}/_{16}$. — 1-pr. $19^{1}/_{2}$ z ciągn.— z 1830 r. 250, 302. — Augsburg $138^{3}/_{4}$. —Londyn 13 kr. 27. — Paryż $162^{1}/_{4}$.—Akcye Bankowe 1204. — Akcye kol. żel. półn.— Ferdyn. ——. — Pożyczka z r. 1851 lit. A. ——., B. — —. Ost-Donau Dampfsch.—.

Kurs krakowski 20go maja. Banknoty. austr. ż. $81^{1}/_{2}$ pł. $80^{3}/_{4}$. Pruski kurant ż. 111, pł. 110. — Ruble srebrne nowe ż. $104^{3}/_{4}$. pł. $104^{1}/_{4}$. — Cwancygiery nowe ż. 111, pł. 110. — Cwancygiery stare ż. 110 pł. 109. — Imperyały ż. 35 12, pł. 35.— Dukaty austr. i holend. ż. 21 — pł. 20 15. — 20frankowe ż. 35 — pł. 34 —. Listy zast. pol. ż. $94^{1}/_{6}$, pł. $93^{3}/_{4}$. — Listy Zast. galic. ż. $93^{2}/_{3}$ pł. $93^{1}/_{3}$.

Kurs lwowski d. 17go maja. Dukat holend. 6 złr. kr. 15.— Dukat ces. 6 złr. 19 kr. — Półimperyał ros. 10 złr. 50 kr. — Rubel ros. 2 złr. 6 kr. — Talar pruski 2 złr. 2 kr. — Polski kurant i pięciozłotówka 1 złr. 31 kr. — Kurs listów zast. w gal. stan. Instytucie kredytowym: Kupiono prócz kuponów 100 po złr. 91 kr. 57 w mk. — Sprzedano 100 po złr. — kr. —.— Dawano za 100 złr. — kr. —. — Żądano złr. — kr. —.

Kurs wiedeński z d. 19 maja. Metaliki $84^{3}/_{4}$. — Nowa pożycz. $75^{7}/_{8}$. —Akcye Banku wied. 1203.— Akcye kolei żel. pół. 212 — Agio od złota $43^{5}/_{8}$, od srebra $37^{1}/_{2}$. — Oblig. uwoln. grunt. ——. Nowa pożyczka 1854 r. —.

Kurs wrocławski z dnia 19 maja. Banknoty austr. $72^{2}/_{3}$ d. — Banknoty pol. $91^{1}/_{6}$ d.— Listy zastawne polskie dawne $84^{3}/_{4}$ d. — nowe — d. — Listy zastawne poznańs. 4-pr. $100^{1}/_{4}$ ż.. — dto $3^{1}/_{2}$-pr. $91^{1}/_{4}$ d. — Kolej Krak.-górno-szląska ——ż.

Przegląd Polityczny.

Depesze telegraficzne.

Nyburg 18 maja wieczór. 14 francuzkich okrętów wojennych stoi na kotwicy między Finią a Sprogö.

Paryż 19 maja. Z Konstantynopola 10go donoszą, że obiega tam pogłoska, iż flota połączona bombardowała nowe fortyfikacye Sebastopolu.

Odessa 12 (z *Fremd. Bl.*) Angielski śrubowiec o 32 działach rozbił się pod małą fontanną blisko miasta, a osada poddała się. Dwa inne angielskie parowce śrubowe nadpłynęły i ostrzeliwały baterye nadbrzeżne. Miasto spokojne. (Do depeszy téj dodaje tenże dziennik: Inna depesza otrzymana ze Lwowa 17go donosi, że oba parowce musiały odpłynąć nic niezdziaławszy).

Bukareszt 16go (z *Pressy*). Główny atak na Sylistryę ze strony Dunaju skierowany jest ku wschodniemu skrzydłu fortyfikacyj. Ze strony lądu zamknięcie twierdzy jeszcze nie nastąpiło. Zdaje się, że jen. Lüders z lewem skrzydłem swojém obszedł Rassowę i już 13go pod Kalveją o dzień marszu od Sylistryi przednia straż pod wodzą jen. Grotenhjelma została awizowaną. Straty Rosyan przy téj operacyi liczą na 6000 ludzi.

Właśnie rozeszła się tu pogłoska, że parowa fregata angielska „Tiger“ zmuszona była pod Odessą zwinąć żagle, a załoga 300 ludzi wynosząca dostała się w niewolę. Okręt został spalony. Rosyanie donoszą, iż w Krajowéj po odejściu jen. Lipprandi największa panuje anarchia i codziennie łupiestwa się zdarzają.

Pogłoski o bombardowaniu ponowném Odessy i Sebastopolu krążyły już od parę dni i w mieście naszém, ale źródła tych pogłosek napróżno śledzić było. Dziś wszakże w kilku naraz pismach z różnego miejsca czytamy o podobnychże wieściach, a niektóre z nich nawet telegrafowano do Wiednia. Oprócz więc podanych wyżéj znajdujemy jeszcze następne: *Pressa* w listach z Galaczu i Bukaresztu, z tego ostatniego miasta z d. 15 b. m. powzięła wiadomość, iż dnia 12go zaszła nowa kanonada pod Odessą, któréj rezultat nie był jeszcze znany przy odejściu poczty. Za powód onéj uważają następny wypadek: Parowiec angielski, ścigając statek kupiecki rosyjski, rozbił się tuż pod Odessą, okręty blokujące port, pospieszyły mu na pomoc, ale działami bateryj rosyjskich wstrzymane zostały od wykonania tego dzieła, mimo że żwawo odpowiadały na ogień. Los parowca rozbitego niewiadomy był jeszcze w chwili odejścia poczty. Jutro oczekują szczegółów. W Odessie największa panowała obawa między mieszkańcami. Lękają się, aby w skutek tego nie przyszło do powtórnego bombardowania.

Fremd. Bl. donosi z Galaczu 11go b. m. Goniec który tędy jechał z depeszami z Tyflisu do głównéj kwatery, przywiózł niezawodną wiadomość, iż Sebastopol od czterech dni bombardowany jest przez flotę połączoną.

Z Konstantynopola donoszą, iż admirał Dundas zawiadomił lorda Redcliffe, że się będzie kusił o Sebastopol, a statek turecki przybyły z morza Czarnego w d. 8 b. m. przywiózł wiądomość, iż rzeczywiście flota połączona bombarduje Sebastopol. Baterye rosyjskie bronią dzielnie portu, a flota rosyjska ukryła się w głębi onego.

Z nad Dunaju donoszono, że Rassowa wpadła Rosyanom w ręce 28go z. m. wszakże wieść ta powtórzona nawet w listach z Bukaresztu, dotąd się nie potwierdza. Z innéj znów strony donoszą, że 30,000 wojska posiłkowego idzie wesprzeć Omera paszę w Szumli. W ogóle walka pod Sylistryą trwa jeszcze.

Kreizzeitung donosi: Podług najnowszych wiadomości z Bukaresztu, usiłowania flott sprzymierzonych, ażeby zapobiedz zatarasowaniu zupełnemu ujść Suliny ze strony Rosyan, spełzły na niczem. Zatarasowanie to jest obecnie zupełnie dokonanem, tak dalece, że statki nawet najmniejszych rozmiarów kursować nie mogły. Co do okrętów zaś wojennych, te niemogą się nawet tak przybliżyć, żeby z jakimkolwiek skutkiem rosyjskie baterye atakować mogły.

Gazety pruskie przynoszą manifest Cesarza Rosyi naznaczający nowy pobór wojskowy w wschodniej strefie państwa dwunastu rekrutów z tysiąca dusz a dziesięciu z tysiąca starozakonnych. Pobór ten 15 lipca ma się rozpocząć, a na dzień 15 sierpnia ukończony być powinien. O tym manifeście wspominaliśmy wczoraj z depeszy telegraficznéj, w całości podamy go w przyszłym numerze, również jak ukaz w tym przedmiocie do rządzącego Senatu wydany.

Król pruski przyjmował na audyencyi p. Skinasa nadzwyczajnego posła greckiego przy dworze pruskim, który złożył królowi listy wierzytelne i pismo króla Ottona.

Wirtembergski *Staats Anzeiger* donosi o nowéj pożyczce rządu francuskiego, która nieledwie że już została zawartą, a to w podwójnéj ilości niż poprzednia tak zwana pożyczka narodowa, tak iż rząd będzie miał pod ręką ogromną summę 750 milionów franków. Bank kredytu ruchomego weźmie na siebie nową pożyczkę i podobno na tę samę stopę co i pożyczka narodowa, to jest 62,25, co w obec dzisiejszego wysokiego stanu kursów będzie łatwą rzeczą. Ciało prawodawcze zapewnie się nieoprze téj nowéj pożyczce.

Koresp. Austr. podaje z Włoch najświeższe wiadomości: *Cattolico di Genova* pisze z okazyi przybycia znamienitszych emigrantów do Genui, iż książę Guiche wręczył rządowi w Turynie energiczną notę, w któréj wyrażono obawę z tego przybycia ze względu na państwa zagraniczne.

Redakcye pism *Vocedella liberta* i *Opinione* skazane zostały za obrazę królowéj hiszpańskiéj i Cesarza Francuzów, częścią na więzienie, częścią na grzywny.

O stanie negocyj mocarstw zachodnich z Hiszpanią w celu przystąpienia téj ostatniéj do przymierza, donoszą z Paryża jednemu z urzędowych niemieckich dzienników: „Propozycye w téj mierze uczynione zostały przez posła hiszpańskiego w Paryżu margr. de Villouma, który na insynuacyą posłów francuzkiego i angielskiego przedstawił rządowi swemu notę następującéj treści: że z jednéj strony wojsko hiszpańskie mogłoby zająć Rzym i Konstantynopol w celu zluzowania wojsk sprzymierzonych, w tych miastach, tudzież że mocarstwa sprzymierzone życzyłyby sobie mieć oddaną do dyspozycyi przystań Mahon dla założenia tam szpitalów i składu węgla; z drugiéj zaś strony mocarstwa te wzięłyby na siebie zobowiązanie gwarantowania Hiszpanii wyspy Kuby tak ze strony Zjednoczonych-Stanów jak i ze strony wszelkich innych mocarstw. Na propozycye te gabinet hiszpański przy wynurzeniu swych sympatyj dla sprawy przez mocarstwa sprzymierzone bronionéj odpowiedział: że wielkie oddalenie teatru wojny, kłopoty, skarbu, stan kraju w ogóle, a w szczególe, zabiegi karlistów rachujących na Rosyą wkładają na Hiszpanią obowiązek zachowania jak najściślejszéj neutralności.

Do dzisiejszego Numeru dołącza się Dodatek.

SPOSTRZEZENIA METEOROLOGICZNE.

Dzień.	Godzina.	Wys. baromet. w liniach par. przy 0° Reaumura.	Stan ciepła podług Reaumura.	Wilgotność powietrza względna	Kierunek i natężenie wiatru.	Stan nieba.	Zjawiska napowietrzne.	Zmiana ciepła w ciągu dnia od	do
19	2	328'''27	+ 13° 7	45 2	ppnwschodni średni	pochmurno			
„	10	328 97	+ 11° 2	70 2	ppnzachodni słaby	„			
20	6	329 27	+ 8° 6	69 5	„ „	„		+14°2	+10°3

Sobolewski Konstanty, Redaktor odpowiedzialny. w Drukarni Czasu. *Antoni Czapliński* zarządzca drukarni.

Dodatek do Nru 116 Dziennika „CZAS“.

URZĘDOWE.

Verordnung

der Ministerien des Inneren und der Justiz vom 27. April 1854, gültig für alle Kronländer mit Ausnahme der Militär-Gränze, betrefend die Einfuhr, den Verkehr, das Ansichbringen, die Verbreitung und das Aufbewahren von Geldzeichen und Kreditspapieren der revoluzioneren Propaganda, so wie die Nichtablieferung derselben an die Behörde.

Seine k. k. apostolische Majestät haben mit allerhöchster Entschliessung vom 27ten April 1854 zu verordnen geruht, dass die Einfuhr, der Verkehr, das Ansichbringen und die Verbreitung von Geldzeichen und Kredits-Papieren der revolutionären Propaganda, als: ***Mazzini-Losen, Kossuth-Dollarnoten***, u. s. w. als Mitschuld an dem Verbrechen des Hochverrathes anzusehen und zu behandeln ist; jeder aber, welcher auf eine Weise, wodurch weder die Mitschuld an dem Verbrechen des Hochverrathes, noch ein anderes Verbrechen begründet wird, in die Inhabung solcher Papiere gelangt, und dieselben nicht unverzüglich an die Behörde abliefert, sich durch die unterlassene Ablieferung eines Vergehens schuldig macht, worauf strenger Arrest von drei Monaten bis zu einem Jahre, und ausserdem eine, dem Zwanzigfachen des Betrages, worauf dieselben lauten, gleichkommende Geldstrafe zu verhängen ist.

Diejenigen, welche sich bereits im Besitze solcher Papiere befinden, werden wegen dieses Besitzes allein zu keiner Strafe gezogen werden, wenn sie dieselben längstens bis ***ersten Juni*** 1854 an die Behörde abliefern.

Bach m. p. — ***Krauss*** m. p.

Rozporządzenie

Ministerstw spraw wewnętrznych i sprawiedliwości z dnia 27 kwietnia 1854 obowiązujące we wszystkich krajach koronnych z wyjątkiem Pogranicza wojskowego o wyprowadzeniu, obrociel, nabyciu, rozszerzaniu i zachowaniu znaków pieniężnych i papierów kredytowych propagandy rewolucyjnéj, tudzież nieodstawieniu takowych do władzy.

Najwyższém postanowieniem z dnia 27 kwietnia 1854 raczył Najjaśniejszy Pan Jego C. K. Apostolskia Mość rozporządzić, iż wprowadzenie, obrót, nabycie i rozszerzanie znaków pieniężnych i papierów kredytowych propagandy rewolucyjnéj, jako to: ***losów Mazziniego, not dollarowych Kossutha*** itd. uważaném i karaném być ma jako spółwina zbrodni zdrady głównéj, każdy zaś, który sposobem niestanowiącym ani spółwiny w zbrodni zdrady głównéj, ani téż innego wykroczenia, wejdzie w posiadanie papierów takowych, a nie wyda ich bezzwłocznie władzy, staje się winnym wykroczenia przez zaniechanie wydania onychże, które karaném będzie ścisłym aresztem od miesięcy trzech do jednego roku, a nadto karą pieniężną wymierzyć się mającą w dwudziestonasób téj kwoty, na którą wystawione są.

Znajdujący się już obecnie w posiadaniu papierów wspomnionych, jedynie z powodu posiadania tego nie będą ulegać karze, jeżeli je wydadzą władzy najdaléj do 1go czerwca 1854 r.

(445-1-3) ***Bach*** m. p. — ***Krauss*** m. p.

N. 1729 Pr. **Kundmachung.** (438—2-3)

Seine k. k. apostolische Majestät haben mit der Allerhöchsten Entschliessung vom 16. v. M. zu genehmigen geruhet, dass die neuorganisirte Landesregierung für das Grossherzogthum Krakau und den westlichen Theil Galiziens, wie auch die zu deren Verwaltungsgebieth gehörigen Kreisbehörden in Krakau, Wadowice, Bochnia, Sandec, Tarnów, Jasło und Rzeszów, mit dem 29. Mai 1854 in Wirksamkeit gesetzt werden.

In Ausführung dieser allerhöchsten Entschliessung hat das hohe Ministerium des Innern mit dem Erlasse vom 30. v. M. Z. 3517 M. J. Nachstehendes zu bestimmen befunden:

1) Der Landespräsident und die Landesregierung haben mit dem oben angeführten Tage in die Ausübung des mit den Allerhöchsten Bestimmungen über die Einrichtung und Amtswirksamkeit der Stathaltereien vom 14. September 1852 (Landesregierungs-Blatt Jahrgang 1853 erste Abtheilung, IV Stück) vorgezeichneten Wirkungskreises, in dessen vollen Umfang einzutreten.

2) Von jenem Tage angefangen übergehen die Funktionen der Landesschulbehörde an die Landesregierung.

3) Dessgleichen werden mit dem benannten Tage die Kreisbehörden in die Ausübung des mit den bezüglichen allerhöchsten Bestimmungen vom 14. September 1852 vorgeschriebenen Wirkungskreises mit der Anordnung eingesetzt, dass dieselben bis zur weiteren Durchführung des politischen und gerichtlichen Organismus, auch alle jene Angelegenheiten zu besorgen haben werden, welche ausserdem im bisherigen Wirkungskreise der Kreisämter gelegen waaren, und nicht allenfalls in den gegenwärtigen der politischen Landesbehöde übergehen.

Dieses wird zur allgemeinen Kenntniss mit dem Beisatze bekannt gegeben, dass auch mit dem oberwähnten Tage die Wirksamkeit dieser k. k. Gubernial-Kommission, aufhören werde.

Vor der k. k. Gubernial-Kommission.

Krakau am 5. Mai 1854.

Der Landespräsident

Franz Graf ***Mercandin.***

Obwieszczenie.

Najwyższém postanowieniem z dnia 16 z. m., Jego C. K. Apostolska Mość Najjaśniejszy Pan raczył zezwolić, aby nowo uorganizowany Rząd krajowy dla Wielkiego Księstwa Krakowskiego i zachodniéj części Galicyi, jak niemniéj Władze obwodowe do jego obrębu zarządowego należące w Krakowie, Wadowicach, Bochni, Sączu, Tarnowie, Jaśle i Rzeszowie czynności swoje z dnia 29 maja 1854 roku rozpoczęły.

W wykonaniu tego Najwyższego Postanowienia, Wys. Ministerstwo Spraw Wewnętrznych Reskryptem z dnia 30go z. m. L. 3517 M. S. W. rozporządziło jak następuje:

1) Prezydent kraju i Rząd krajowy, z dniem powyżéj wspomnionym obejmą właściwe urzędowanie w całéj pełni zakresu działania Najwyższemi przepisami o urządzeniu i attrybucyach Władz Namiestniczych w dniu 14 września 1852 roku (Dziennik Rządu krajowego z r. 1853, Dział pierwszy, numer Dziennika IV) wydanemi, wskazanego.

2) Począwszy od dnia rzeczonego, czynności Władzy Szkolnéj krajowéj przechodzą do Rządu krajowego.

3) W tymże dniu również Władze Obwodowe wprowadzone będą w wykonywanie czynności, jakie im najwyższemi przepisami z dnia 14go września 1852 r. przydzielone zostały; dopóki wszakże organizacya polityczna i sądowa w całości do skutku doprowadzoną niezostanie, obowiązane są załatwiać i te jeszcze czynności, które dotychczas do atrybucyi Urzędów cyrkularnych należały, o ile takowe niewchodzą do obecnego zakresu działalności politycznéj Władzy Krajowéj.

Co się niniejszém podaje do powszechnéj wiadomości z tą wzmianką, że z dniem wyżéj wyrażonym tutejsza c. k. Kommissya Gubernialna urzędować przestanie.

C. K. Komissya Gubernialna.

Kraków dnia 5 maja 1854.

Prezydent kraju

Franciszek Hr. ***Mercandin.***

(416) **Kundmachung.** (3)

[N. 7831]. Zuf. lge Weisung der h. Ministeriums des Innern vom 26ten October 1853. Z. 27,493 wird zur allgemeinen Kenntniss gebracht, dass alle jene Bewerber, welche im Solarjahre 1854 zur Ablegung der Staatprüfung für Forstwirthe zugelassen werden wollen, ihre nach Vorschrift der h. Ministerial-Verordnung vom 16ten März 1850. (R. G. B. vom J. 1850 Stück XXVI N. 63 S. 640) belegten Gesuche bienen der unüberschreittbaren Frist bis letzten Juni d. J. bei der Krakauer k. k. Landes-Regierung einzubringen haben.

Zeit un Ort der Abhaltung dieser Prüfung wird den Candidaten nach Einlangung der Gesuche bekannt gegeben werden.

Von der k. k. Gubernial Commission.

Krakau 4ten Mai 1854.

Franz Graf Mercandin,

k. k. Landes-President.

N. 7831. **Obwieszczenie.** (416—3)

Stósownie do rozporządzenia Wysokiego c. k. Ministeryum spraw wewnętrznych z dnia 26 października 1853 Nr. 27,493, podaje się do powszechnéj wiadomości, że wszyscy ci kandydaci, którzy w roku bieżącym 1854 do złożenia egzaminu rządowego na gospodarzy leśnych przypuszczeni być chcą, podania swoje wedle przepisu Wysokiego rozporządzenia ministeryalnego z dnia 16go marca 1850 (Dziennik praw Państwa z r. 1850 część XXVI. N. 63 str. 640) instruowane, w przeciągu zakreślonego terminu do końca czerwca b. r. do ces. kr. Prezydentury krajowéj w Krakowie wnieść mają.

Czas i miejsce odbycia rzeczonego egzaminu kandydatów, po złożeniu podań ogłoszony będzie.

Kraków dnia 4go maja 1854 r.

Franciszek **hr.** ***Mercandin,***

Prezydent ces. król. Rządu krajowego.

Kundmachung.

1) Bei der am 15. April d. J. Statt gefundenen 4. Verlosung der, aus der Einlösung der Krakau-Oberschlesischen Eisenbahn entstandenen Obligazionen, dann bei der, unmittelbar darauf forgenommenen 5. Ziehung der Prioritäts-Aktien der genannten Bahn sind die, in den nachstehenden zwei Verzeichnissen mit ihren Nummern in arithmetischer Reihenfolge aufgeführten Effecten durch das Loos getroffen worden.

2) Die baare Auszahlung der verloosten Obligationen erfolgt am 1. Juli d. J. bei dem Wechselhause E. Heimann in Breslau gegen Beibringung der Original-Obligationen, dann des dazu gehörigen Talons so wie der noch nicht fälligen Zinsenkoupons und zwar nach dem Nominalbetrage in Thalern preussisch Courant.

3) Die verlloosten Prioritäts-Aktien der Krakau-Oberschlesischen Eisenbahn werden am 1. Juli d. J. bei der Landesfilialkasse in Krakau, und zwar nach dem Nennbetrage in Thalern preussisch Courant gegen Beibringung der Original-Aktien und der noch nicht fälligen Zinsen-Koupons baar zurückgezahlt.

4) Rücksichtlich des Verfahrens in jenen Fällen, wo verlooste Obligationen oder Prioritäts-Aktien, oder die noch nicht verfallenen Zinsenkoupons oder endlich die Talons nicht beigebracht werden können, wird sich auf die Kundmachung über die am 15. April 1851 Statt gefundene Verloosung bezogen.

5) Die Interessen der Krakau-Oberschlesischen Eisenbahn-Obligationen werden am Verfallstage bei dem Wechselhause E. Heimann in Breslau, die Zinsen von den Prioritäts-Aktien dieser Bahn aber bei der Landesfilialkasse in Krakau, gegen Beibringung und vorläufige Liquidirung der betreffenden Koupons, nach dem Nominalbetrage in Thalern preussisch Courant gezahlt.

6) In Gemässheit des §. 2 Absatz 9 des, die Einlösung der Krakau-Oberschlesischen Eisenbahn betreffenden Vertrages und des §. 11 des zwischen der Eisenbahngesellschaft und den Besitzern der Prioritätsaktien dieser Bahn geschlossenen Uebereinkommens wird ferner zur öffentlichen Kenntnis gebracht, dass von den am 15. April 1851 verloosten Obligationen die Nummern 2600, 17,196 und 17,663; von den am 15. April 1852 verloosten N. 14,709; und von den am 15. April 1853 verloosten die Nummern 550, 1686, 2380, 3275, 3295, 3975, 6056, 8503, 10,990, 12,281, 12,616, 15,058 und 16,025; dann von den am 15. April 1853 verloosten Prioritätsaktien die Aktie N. 989 zur Rückzahlung bisher nicht produzirt worden sind.

Von der k. k. Staatsschulden-Tilgungsfonds-Direktion.

Wien am 22. April 1854.

Verzeichniss

die arithmetisch geordneten 95 Nummern, welche in der am 15. April 1854 vorgenommenen Vierten Verloosung der Krakau-Oberschlesischen Eisenbahn-Obligationen gezogen worden sind.

Obligations-Nummern:

721. 829. 1095. 1487. 1497. 1707. 2282. 2296. 2394.
2493. 2584. 2623. 3158. 3483. 3544. 3627. 4413. 4585.
4735. 4839. 5085. 5094. 5407. 5649. 5699. 6261. 6349.
6423. 6649. 7069. 7606. 7652. 7682. 8073. 8309. 8370.
8440. 8546. 8568. 8675. 8687. 8711. 9072. 9184. 9338.
9348. 9551. 9838. 9859. 9992. 9995. 10,596. 11,008.
11,137. 11,176. 11,368. 11,416. 11,846. 11,958. 12,475.
12,526. 12,545. 12,624. 12,846. 12,912. 12,917. 13,096.
13,358. 13,480. 13,509. 13,549. 13,566. 13,706. 13,807.
13,930. 14,325. 14,710. 14,752. 14,769. 14,810. 15,057.
15,341. 15,383. 15,483. 15,508. 15,588. 15,824. 15,855.
15,871. 16,279. 16,371. 16,647. 17,309. 17,360. 17,756.

Verzeichniss

der arithmetisch geordneten 18 Nummern, welche in der am 15. April 1854 vorgenommenen Fünften Verloosung der Prioritäts-Actien der Krakau-Oberschlesischen Eisenbahn gezogen worden sind.

Prioritäts-Actien-Nummern:

277. 414. 582. 1220. 1228. 1522. 1612. 1656. 2109.
2255. 2605. 2725. 2770. 3010. 3215. 3279. 3478. 3574.

(413) Ner 9602. **Obwieszczenie.** (3)

1. Na odbytem w dniu 15 kwietnia b. r. czwartem losowaniu obligacyj z kupna kolei żelaznéj Krakowsko-Górno-Szląskiéj powstałych, tudzież na odbytem bezpośrednio po niem piątem ciągnieniu akcyj pierwszeństwa rzeczonéj kolei, trafił los na numera obligacyj w następujących dwóch wykazach w arytmetycznym porządku wyszczególnione.

2. Wypłata w gotowiźnie za wylosowane obligacye kolei żelaznéj nastąpi w dniu 1 lipca b. r. w domu wekslowym E. Heimann w Wrocławiu według wartości nominalnéj w talarach w pruskim kurancie, za złożeniem oryginalnych obligacyj, tudzież należącego doń talonu, niemniéj kuponów procentowych, których termin wypłaty jeszcze nie nadszedł.

3. Wylosowane akcye pierwszeństwa kolei żelaznéj Krakowsko-Górno-Szląskiéj, wypłacone będą w dniu 1 lipca b. r. w kasie krajowéj filialnéj w Krakowie, a mianowicie według wartości nominalnéj w talarach w pruskim kurancie za złożeniem oryginalnych akcyj, niemniéj kuponów procentowych, których termin wypłaty jeszcze nie nadszedł.

4. Względnie postępowania w takich przypadkach, w których wylosowane obligacye lub akcye pierwszeństwa, lub kupony procentowe, których termin wypłaty jeszcze nie nadszedł, lub nakoniec talony, złożone być nie mogą, odnosić się będzie należało do obwieszczenia tyczącego się losowania w dniu 15 kwietnia 1851 odbytego.

5. Procenta od obligacyj kolei żelaznéj Krakowsko-Górno-Szląskiéj, wypłacone będą w dniu, w którym termin ich wypłaty przypada, w domu wekslowym E. Heimann w Wrocławiu, procenta od akcyj pierwszeństwa tejże kolei zaś w kasie krajowéj filialnéj w Krakowie, za złożeniem i poprzedniem wylikwidowaniu dotyczących kuponów w wartości nominalnéj talarami w pruskim kurancie.

6. Stósownie do N. 2 ustępu 9 kontraktu kupna kolei żelaznéj Krakowsko-Górno-Szląskiéj i § 11 układu pomiędzy Towarzystwem kolei żelaznéj a właścicielami akcyj pierwszeństwa tejże kolei zawartego, podaje się do publicznéj wiadomości, że z obligacyj w dniu 15 kwietnia 1851 wylosowanych, numera 2600, 17,197 i 17,663 z wylosowanych w dniu 15 kwietnia 1852. Numer 14,709 i z wylosowanych w dniu 15 kwietnia 1853. Numera 550. 1686, 2380, 3275, 3295, 3975, 6056, 8503, 10990, 12281, 12616, 15058 i 16025, tudzież z wylosowanych w dniu 15ym kwietnia 1853, akcyj pierwszeństwa, akcya numer 989 do wypłaty dotąd zaprodukowane nie zostały.

Z c. k. Dyrekcyi funduszów umorzenia długów państwa.

Wiedeń dnia 22go kwietnia 1854.

Wykaz

arytmetycznie ułożonych 95 numerów, które na odbytem w dniu 15 kwietnia 1854 czwartem losowaniu obligacyj kolei żelaznéj Krakowsko-Górno-Szląskiéj wyciągnięte zostały:

Numera obligacyj.

721	829	1095	1487	1497	1707	2282	2296
2394	2493	2584	2623	3158	3483	3544	3627
4413	4585	4735	4839	5085	5094	5407	5649
5699	6261	6349	6423	6649	7069	7606	7652
7682	8073	8309	8370	8440	8546	8568	8675
8687	8711	9072	9184	9338	9348	9551	9838
9859	9992	9995	10596	11008	11137	11176	11368

11416 11846 11958 12475 12526 12545 12624 12846 12912 12917 13096 13358 13480 13509 13549 13566 13706 13807 13930 14325 14710 14752 14769 14810 15057 15341 15383 15483 15508 15588 15824 15855 15871 16279 16371 16647 17309 17360 17756.

Wykaz

arytmetycznie ułożonych 18 numerów, ktore na odbytem w dniu 15 kwietnia 1854 piątem losowaniu akcyj pierwszeństwa kolei żelaznéj Krakowsko-Górno-Szlązkiéj wyciągnięte zostały:

Numera akcyj pierwszeństwa

277 414 582 1220 1228 1522 1612 1656 2109 2255 2605 2725 2770 3010 3215 3279 3478 3574.

(409) **Konkursausschreibung.** (3)

[N.9161.] Zur Besetzung der bei der k.k. Bau-Direction in Krakau sistemisirte Stelle eines Sekretärs als Leiters des Kanzeleidienstes, womit die X Diätenklasse und ein Jahrgehalt von sechshundert Gulden CM. verbunden ist, wird der Konkurs bis 1ten Juny l. J. ausgeschrieben.

Bewerber um diesen Posten, haben ihre gehörig belegten Gesuche unter Nachweisung ihres Alters, der etwa zurückgelegten Studien ihrer bisherigen Dienstleistung, Moralität, dann der Kenntniss der deutschen, und der polnischen, oder einer andern slavischen Sprache, ferner unter Angabe, ob und in welchem Grade, sie mit einem, oder dem andern galizischen Bau-Beamten verwandt, oder verschwägert sind, im vorgeschriebenen Dienstwege längstens bis 1ten Juny l. J. bei der k. k. Gubernial-Commission in Krakau einzubringen.

Hiebei wird bemerkt, das auf diejenigen Bewerber vorzüglich Bedacht genommen wird, welche zugleich bautechnische Studien nachzuweisen im Stande sind, und dass in einem solchen Fälle dem zu ernennenden Sekräter seinerzeit der Rücktritt zum technischen Dienste nicht genommen, derselbe vielmehr durch eine gelungene Lösung der ihm gestellten Aufgabe sich Ansprüche auf eine vorzugsweise Berücksichtigung erwerben würde. Übrigens werden die bei einer Bau-Direction erworbenen Manipulations Kenntnisse zur besonderen Empfehlung dienen.

Von der k. k. Gubernial-Commission.

Krakau am 30ten April 1854.

(829) **Edictal Citation.** (3)

Der Studiosus der katholischen Theologie an der Universität zu Krakau Anton Schneiderski, geboren am 25sten Mai 1806 zu Hultschin, Sohn des Tuchmachers Franz Schneiderski aus Langendorf ist seit dem September 1830 verschollen. Derselbe resp. dessen von ihm etwa zurückgelassene unbekannten Erben und Erbnehmer werden hierdurch aufgefordert sich spätestens *am 26ten Juni 1854 Vormittags 11 Uhr* hierselbst vor dem Herrn Kreisrichter Kneusel schriftlich oder persönlich zu melden, widrigenfalls der Studiosus Schneiderski für todt erklärt und dessen unbekannte Erben mit ihren Ansprüchen an den Nachlass werden praecludirt werden.

Ratibor den 22sten Juli 1853.

Königliches Kreisgericht I. Abtheilung.

Wezwanie Edyktalne.

Mocą którego, gdy Antoni Schneiderski, uczeń katolickiéj teologii na uniwersytecie Krakowskim, w d. 27 maja 1806 w Hultschin urodzony, syn sukiennika Franciszka Schneiderskiego z Langendorfu, od czasu miesiąca września 1830go roku zniknął, dla tego, jeżeliby po nim jacy nieznajomi dziedzice i spadkobiercy pozostali, wezwani zostają, ażeby się najdaléj *do dnia 26go czerwca 1854 r. do godziny 11éj z rana* przed tutejszym sędzią okręgowym Kneusel piśmiennie lub osobiście zgłosili, w przeciwnym bowiem razie, uczeń Schneiderski za zmarłego ogłoszonym będzie, jego zaś nieznajomi dziedzice i spadkobiercy ze swemi pretensyami o spuściznę, terminowi prokluzyjnemu ulegną.

Raciborz dnia 22go lipca 1853 r.

Królewski Sąd okręgowy Wydziału I.

(464) **Kundmachung.** (1-3)

Zu Folge telegrafischer Depesche des h. k. k. Armee-Ober-Commando vom 7. d. Mts. ist der Ankauf von leichten Fuhrwesens-Zugpferden wieder angeordnet, und werden von nun an derlei Remonten mit dem Minimal-Masse von 14 Faust 2 Zoll um 112 fl. und bei besonderer Vorzüglichkeit auch um 115 fl. C. M. angekauft.

Was mit dem Beifügen zur algemeinen Kenntniss gebracht wird, dass diese Pferde nicht unter 5 Jahre alt sein jedoch auch bis zum vollstrekten 9 Jahr angenommen werden dürfen.

Vom k. k. Armee-Commando.

Lemberg am 7. Mai 1854.

Uwiadomienie.

W skutek telegraficznéj depeszy wysokiéj c.k. naczelnéj komendy armii z dnia 7go b. m., jest pokup koni letkich dla furwezów znowu nakazany, i odtąd takowe remonty miary minimalnéj 14. pięści i 2" po 112 złr. m. k. a pod szczególném odznaczeniem się także po 115 złr. m. k. zakupione będą.

Co do powszechnéj wiadomości z tym dodatkiem podaje się, że te konie młodsze od 5 lat być niemogą, jednakże aż do ukończonych 9 lat przyjmują się.

Od c. k. komendy armii IV.

Lwów dnia 7go maja 1854.

(462) **Kundmachung** (1-3)

Das h. k.k. Armee-Ober-Commando hat, um den durch die eben stattgehabte Ausmusterung der nicht mehr diensttauglichen Kavallerie Pferde gesteigerten Bedarf der leichten Kavallerie Remonten schneller aufzubringen, mit dem Erlasse vom 29. v. Mts. Sect. III. Abth. 1. Nr. $^{1811}/_{3}$ zu bewilligen gefunden, dass von nun an, für ein volljähriges und mit den sonst vorgeschriebenen Eigenschaften versehenes leichtes Kavallerie Remont, auf die Dauer der Verhältnisse der Preis von 130 fl. C. M. bezahlt werde. Was hiemit zur allgemeinen Kenntniss gebracht wird.

Vom k. k. IV. Armee-Commando.

Lemberg am 3. Mai 1854.

Uwiadomienie.

Ażeby z powodu jednocześnie poczynionego wymustrowania do służby więcéj niezdatnych koni dla kawaleryi, wydarzone potrzeby remont dla lekkiéj kawaleryi tém spieszniéj załatwić; Wysoka c. k. naczelna komenda armii reskryptem z dnia 29 zeszłego miesiąca Sekcyi III. oddziału 1. L. $^{1811}/_{3}$ zezwolić raczyła, by odtąd za pełnoletnią z wszelkiemi przepisanemi własnościami zdatną remontę dla lekkiéj kawaleryi na czas stosunkowy, cena po 130 złr. m. k. płaconą była. Co niniejszém do publicznéj wiadomości podaje się.

Od c. k. Komendy Armii IV.

Lwów dnia 3 maja 1854.

Nro 12,320. **Kundmachung.** (435-1-3)

Vom Magistrate der k. Hauptstadt Krakau werden nachstehende im militärpflichtigen Alterstehende Individuen aufgefordert, sich binnen 6 Wochen auf der hiesigen Assentplatz um so sicherer zu stellen, als sie nach fruchtlosen Verstreichen dieses Termins als Rekrutirungsflüchtlinge betrachtet und als solche behandelt werden würden.

Post N.	Namen	Geburtsjahr	Haus N.	Gemeinde
1	Selig Dalet	1833	77	10
2	Aron Frommer	—	17	6 Kleparz
3	Samuel Baschels	—	137	10
4	WinzenzRuciński	—	10	7
5	Abele Mondschein	—	75	6
6	Anton Skawiński	—	419	4
7	Karl Cielniaszek	—	173	6
8	Leib Bürstenbinder	—	108	10
9	Felix Markiewicz	—	419	4
10	Marek Michnik	—	11	6
11	Wolf Schlaglied	—	25	11
12	Raphael Cierer	—	101	10
13	Hirsch Dawid Häublum	—	35	—
14	Thomas Waligórski	—	117	1
15	Abe Becken	—	16	6
16	Felix Stobiński	—	156	9
17	Eduard Szczygielski	—	441	4
18	Hirsch Benja Boxhorn	—	418	4
19	Marian Dąbrowski	—	265	8
20	Schachna Joseph Heim	—	60	10
21	Samuel Löwenstein	—	13	6 Kleparz
22	Feiwel Bankin	—	109	10
23	Stanislaus Hemme	—	181	9
24	Lasar Spingarn	—	125	10
25	Joseph Hirsch Abeles	—	109	6
26	Wolf Bastel	—	167	10
27	Joseph Długoszewski	—	23	7 Kleparz
28	Michael Balza	—	465	4
29	Joseph Stumpf	—	56	1
30	Franz Xaw. Glixelli	—	552	5
31	Samuel Stein	—	195	10
32	Wiktor Birenfeld	—	68/9	6
33	Johann Karolczyk	—	396	4
34	Wolf Jakobsohn	—	31	6
35	Eisik Kelner	—	81	6
36	Moses Kops	—	22	11
37	Ludwig Schanzer	—	357	3
38	Sigismund Siemiński	—	156	9
39	Marzell Piechowicz	—	48	7 Piasek
40	Stephan Grządzielski	—	445	4
41	Joseph Zamojski	—	269	3
42	Alexander Arczyński	—	32	7 Piasek
43	Isaak Joskiewicz	—	108	6
44	Hendel Rosen	—	54	6
45	Samuel Leib Keller	—	33	6
46	Theophil Mikuszewski	—	44	6
47	Abraham Rothberg	—	96	10
48	Joseph Zegarmistrz	—	257	9
49	Abraham Itzinger	—	25	11
50	Ignatz Nalczniak	—	87 ½	7 Piasek
51	Winz. Szymczykiewicz	—	97	9
52	Peretz Eisik Strassmann	—	75	6
53	Wilhelm Markusfeld	—	10	6
54	Heim L. Drejer v Dreher	—	109/110	6
55	Efroim Grünberg	—	21	11
56	Joseph Bednarski	—	516	4
57	Karl Lubowicz	—	365	9
58	Anton Lang	—	348	3
59	Martin Lipa	—	534	4
60	Ludwig Polakiewicz	—	455	4
61	Joseph Sinkowski	—	471	4
62	Johann Kosałka	—	75	Krowodrza
63	Johann Ducillowicz	—	529	4
64	Jakób Fleischer	—	206	10
65	Andreas Kopf	—	533	5
66	Thomas Romanowski	—	27	7
67	Adalbert Bucała	—	8	Zwierzyniec
68	Jonas Katz	—	28	11
69	Leon Schreiter	—	501	4
70	Adolph Matejko	—	531	5
71	Elkan Tygner	—	212	10
72	Andreas Machnik	—	409	4
73	Joseph Barański	—	329	3
74	Samuel Kragen	—	50	11
75	Kazimir Kajzy	—	624	5
76	Kasimir Lenart	—	73	7
77	Bonawentura Reklewski	—	628	5
78	Franz Młynek	—	92	Zwierzyniec
79	Adalbert Patrowski	—	34	7 Kleparz
80	Efroim Libling	—	45	6
81	Felix Nowicki	—	545	5
82	Elias Dorfner	—	156	6
83	Mathias Makuła	—	13	Piaski
84	Abraham Majer Knopf	—	95	6
85	Ludwig Gebhard	—	676	5
86	Karl Mieroszewski	—	257	3
87	Wolf Weinberger	—	125	6
88	Peter Szczęsny	—	249	8
89	Ignatz Szarzyński	—	135	9
90	Isaak Salamon Neumann	—	18	11
91	Michael Drapalski	—	365	9
92	Esriel Schemann	—	10	11
93	Ladislaus Soswiński	—	472	4
94	Moses Horowitz	—	85	10
95	Judel Lieber	—	77	10
96	Martin Mucha	—	21	Nowa-Wieś
97	Marek Pinczer	—	173	10
98	Anton Nawrót	—	486	4
99	Leib Filles	—	74	10
101	Julian K. Obtołowicz	—	446	4
102	Julian Nowakowski	—	140	8
103	Vinzenz Daczyński	—	366	9
104	Joseph U. A. Bichterle	—	82	7 Piasek
105	Theophil Szarowicz	—	460	4
106	Karl Stachurski	—	5	7
107	Isaak Binenstock	—	205	10
108	Leib Schaumer	—	60	10
109	Elkan Sam. Blaurok	—	86	6
110	Joseph Malik	1832	291	8
111	Moses Eichenbaum	—	124	10
112	Joseph Mazojaj	—	556	5
113	Peter Stachurski	—	139	6
114	Jonas Günzberg	—	81	6
115	Hirsch David Torbe	—	163 a	10
116	Matheus Widomski	—	45	7 Piasek
117	Stanislaus Łuczycki	—	271	9
118	Ladisl. Kwiatkowski	—	500	4
119	Moses J. Geldschneider	—	60	10
120	Simon Weis	—	165	6
121	Majer Reinhold	—	77	10
122	Israel Abr. Lustgarten	—	103	6
123	Johann Misikiewicz	—	611	5
124	Marzell Heggenberger	—	205	2
125	Feiwel Likier	—	123	6
126	Salomon Jos. Rapaport	—	130 B.	6
127	Franz Skrzypiec	—	87	7
128	Markus Leib Beigel	—	76	10
129	Jakob Kronengold	—	102	6
130	Hirsch Dav. Schniedler	—	88	10
131	Stanislaus Sławiński	—	8	11
132	Mendel Abrahamowicz	—	70	6
133	Michael Hirsch Berger	—	57	10
134	Chaim Neftal	—	123	6
135	Leib Hochwald	—	32	6
136	Ludwig Krążaj	—	99	7 Kleparz
137	Matheus Staszczyk	—	133	8
138	Franz Uznański	—	68	Krowodrza
139	Franz Xav. Błoński	—	623	5
140	David Hirsch Tymberg	—	106	6
141	Abraham Tymberg	—	75/6	6
142	Joel David Gutwirth	—	118	10
143	Stanislaus Legutko	—	499	4
144	Valentin Nowakowski	—	6	Łobzów
145	Andreas Puchalski	—	40	7
146	Sigismund Jaroszewski	—	381	3
147	Israel Süssholz	—	109	6
148	Andreas Magielski	—	537	5
149	Joseph Lipmann	—	66	7
150	Ludwig Korytowski	—	93	1
151	Lasar Stummer	—	20	11
152	David Reisfeld	—	129	6
153	Johann Bonkowski	—	652	5
154	Salamon Grünberg	1831	134	6
155	Schloma Luftig	—	85	6
156	Manes Baum	—	66	6
157	Jakob Ferber	—	34	11
158	Isaak Reinhold	—	77	10
159	Israel Finkus Katz	—	87	6
160	Gerson Kohlberg	—	162	6
161	Jakob Beigel	—	76	10
162	Lasar Cuker	—	145	6
163	Moses H. Baumgarten	—	183	10
164	Berl Imergut	1830	6	Kawiory
165	Joseph Banaszek	—	195	10
166	Salamon Hirsch Katzner	—	116	6
167	Abraham Koplik	—	66	6
168	Simon Piccle	—	134	10
169	Leib Netzner	1829	125	6
170	Joel Dembitzer	—	79	10
171	Israel Gleitzmann	—	109	10
172	Kalmann Kamsler	—	83	6
173	Maximilian Heumann	—	622	5
174	Leib Leinkram	—	109	6
175	Majer Fleischer	—	151	6
176	Joseph H. Englender	1828	100	10
177	Coolek Raucher	—	96	10
178	Berl Hendel Banet	—	149	6
179	Ignatz B. Löwenstein	—	192	2
180	Anschel Jolas	—	103	6
181	Moses Bandel	—	204	10
182	Hirsch Hirschlowicz	1827	137	10
183	Salamon Tyles	—	74	10
184	Markus Bandmacher	—	156	6
185	Moses Danglowicz	—	187	10
186	Michael Adler	—	462	4
187	A. Fröhlich v. Freilich	—	61	6
188	Jankel Drobner	—	1	6 Stradom
189	Abraham Elias Fink	—	106	10
190	Feiwel Bendetz	—	160	10
191	Moses Silberfreund	—	135	6
192	Markus Maringer	—	88	10
193	Konstatin Heumann	—	622	5

Krakau am 3. Maj 1854.

Ner 513. **Wezwanie.** (436—1-3)

Jeżeli nieobecni poborowi: Józef Kowalczyk n. d. 32 z Łętowego; Wojciech Bierowiec n. d. 58, Wojciech Skawczak n. d. 187, Tomasz Solarz n. d. 159 i Andrzej Lulek n. d. 234 z Kasiny; i Szczepan Niżnik n. d. 6 z Mszany dolnéj w trzech tygodniach tutaj nie stawią się, postąpi się z nimi podług dotyczących przepisów.—Poręba wielka w cyrkule Sandeckim 6go maja 1854 r.

Rucki.

Nr 7987. **Obwieszczenie.** (450)

Magistrat kr. głównego miasta Krakowa, podaje do wiadomości, że od dnia 5 sierpnia 1851 r. tojest od czasu zawiązania się c. k. komisyi pożyczki rządowéj, do dnia 5 lutego 1854 r. na podstawie udzielonego przez byłą Radę, tudzież przez Magistrat i Wydział miasta Krakowa w imieniu gminy Krakowskiéj zaręczenia przyznaną została właścicielom pogorzałych w r. 1850 domów, pożyczka ze skarbu Państwa w kwocie 407,800 złr m. k. z któréj ciż właściciele odbierając ratami wypożyczone summy w miarę postępu budowy, wybrali dotąd summę 344,400 złr. m. k. a mianowicie:

Numer porządk.	Wymienienie realności, na odbudowanie któréj pożyczka ze skarbu Państwa została przyznaną.		Porzyczka przez gminę zaręczona złr. m. k.	Wybrano złr. m. k.
1	Na realność Nr 283	gm. 3.	4000	4000
2	„ „ 206	„ 2.	3500	3500
3	„ „ 83	„ 1.	2000	2500
4	„ „ 91	„ 1.	4300	4300
5	„ „ 86	„ 1.	2500	1500
6	„ „ 237	„ 2.	15000	15000
7	„ „ 270	„ 3.	4000	4000
8	„ „ 269	„ 3.	10000	10000
9	„ „ 256	„ 2.	6000	6000
10	„ „ 225	„ 2.	10000	10000
11	„ „ 248	„ 2.	2000	2000
12	„ „ 282	„ 3.	4000	4000
13	„ „ 42/3	„ 1.	8000	8000
14	„ „ 204	„ 2.	2500	2500
15	„ „ 24/5	„ 1.	15000	15000
16	„ „ 205	„ 2.	3000	3000
17	„ „ 254	„ 2.	2500	1700
18	„ „ 258	„ 2.	4000	4000
19	„ „ 276	„ 3.	3000	3000
20	„ „ 41	„ 1.	1000	1000
21	„ „ 262	„ 2.	2500	2500
22	„ „ 76	„ 1.	4500	4500
23	„ „ 202	„ 2.	1500	1500
24	„ „ 221	„ 2.	6000	6000
25	„ „ 241	„ 2.	2500	2500
26	„ „ 36	„ 1.	6000	6000
27	„ „ 235	„ 2.	4000	4000
28	„ „ 259	„ 2.	6000	6000
29	„ „ 242	„ 2.	2500	2500
30	„ „ 87	„ 1.	3000	3000
31	„ „ 30	„ 1.	5000	5000
32	„ „ 260	„ 2.	5000	5000
33	„ „ 37	„ 1.	3000	3000
34	„ „ 219	„ 2.	1600	1600
35	„ „ 90	„ 1.	2500	2500
36	„ „ 232	„ 2.	4000	4000
37	„ „ 262	„ 2.	2500	2500
38	„ „ 236	„ 2.	4000	4000
39	„ „ 88/9	„ 1.	8000	8000
40	„ „ 79	„ 1.	3000	3000
41	„ „ 127	„ 9.	2000	2000
42	„ „ 220	„ 2.	3000	3000
43	„ „ 227	„ 2.	4000	3000
44	„ 228/9	„ 2.	6000	4000
45	„ „ 80	„ 1.	4000	4000
46	„ „ 81	„ 1.	3000	3000
47	„ 19 i 51	„ 1.	8000	8000
48	62, 63, 64, 65	„ 1.	10000	10000
49	69, 70, 71, 72, 73, 74, 75	„ 1.	14000	14000
50	„ „ 82	„ 1.	2000	2000
51	„ „ 67	„ 1.	1000	1000
52	„ 246/7	„ 2.	8000	3000
53	„ „ 266	„ 2.	3000	3000
54	„ „ 231	„ 2.	3000	3000
55	„ „ 129	„ 9.	1500	1000
56	„ „ 35	„ 1.	2500	2500
57	„ „ 252	„ 2.	10000	10000
58	„ „ 28	„ 2.	1600	1600
59	„ „ 222	„ 2.	4000	4000
60	„ 223/4	„ 2.	8500	8500
61	„ „ 243	„ 2.	2500	2500
62	„ „ 233	„ 2.	6600	6000
63	„ „ 44	„ 7.	2000	1500
64	„ „ 203	„ 2.	2500	2500
65	„ „ 32	„ 1.	3500	3500
66	„ 277 278	„ 3.	3000	3000
67	„ „ 29	„ 1.	2000	2000
68	„ „ 22/3	„ 1.	20000	20000
69	„ „ 106	„ 9.	1800	1800
70	„ „ 78	„ 1.	3000	3000
71	„ „ 128	„ 9.	600	600
72	„ „ 126	„ 9.	1300	1300
73	„ 218-245	„ 2.	9500	6500
74	„ „ 49	„ 2.	5000	2000
75	276, 277, 278, 279	„ 8.	5000	2000
76	„ „ 31	„ 1.	2100	700
77	„ „ 230	„ 2.	5000	5000
78	„ „ 45	„ 7.	3000	—
79	„ „ 50	„ 1.	7000	5000
80	„ 671 lit. B.	„ 5.	15000	—
81	„ 246/7	„ 2.	4000	—
82	„ „ 34	„ 1.	3000	3000
83	„ „ 261	„ 2.	7500	—
84	„ „ 244	„ 2.	8000	—
85	„ „ 77	„ 1.	3000	—
		Razem	407800	344400

Kraków 9 maja 1854 r.

N. 190. CESARSKO-KRÓLEWSKI TRYBUNAŁ. (419—3)

Wielkiego Księstwa Krakowskiego.

W skutek podania p. Franciszka Ksawerego Wojciechowskiego i w myśl artykułu 12go Ustawy hipotecznéj z r. 1844, c. k. Trybunał po wysłuchaniu wniosku c. k. Prokuratora, wzywa wszystkich mogących mieć prawo do spadku po ś. p. Julii z Swiczewskich Wojciechowskiéj, aby się w terminie 3ch miesięcy zgłosili i prawa swe wykazali,—po upływie bowiem tak zakreślonego czasu, część spadku po tejże śp. Julii Wojciechowskiéj z tytułu zapisu testamentowego, z realności pod L. 51 kat. 317 oznaczonéj w półwsiu Zwierzyniec położonéj składająca się, zgłaszającym się sukcessorom przyznaną będzie.

Kraków dnia 21go lutego 1854 r.

Prezes c. k. Trybunału, Majer.

Sekretarz, W. Płonczyński.

N. 2074. CESARSKO-KRÓL. TRYBUNAŁ. (444—1-3)

Wielkiego Księstwa Krakowskiego.

Na zasadzie artykułu 12go Ustawy hipotecznéj z rok 1844, po wysłuchaniu wniosku c. k. Prokuratora, wzywa wszystkich mogących mieć prawo do spadku po Michale-Marcinie i Mikołaju Dymkach, składającego się z połowy domu z ogrodem pod L. 89 w wsi Krowodrzy w gminie wiejskiéj VIII. Zwierzyniec położonego, aby z prawami swemi w ciągu miesięcy trzech od daty ogłoszenia obecnego zgłosili się, w przeciwnym bowiem razie, spadek rzeczony zgłaszającemu się prawnemu nabywcy Szymonowi Piewic przyznanym zostanie.

Kraków dnia 20 kwietnia 1854 r.

Sędzia Prezydujący, A. Karwacki.

Sekretarz, W. Płonczyński.

N. 6536. CES. KRÓL. TRYBUNAŁ (457—1-3)

Wielkiego Księstwa Krakowskiego.

Na zasadzie artykułu 12go Ustawy hipotecznéj z r. 1844, wzywa mających prawo do spadku po Ignacym Krzęciowskim i Tomaszu Krzęciowskim pozostałego, mianowicie zaś z realności w wsi Radwanowicach Okręgu miasta Krakowa, w Gminie XVI. Pisary pod Nr. 47 położonéj, wraz z gruntami przy domu tym położonemi składającego się, aby w terminie miesięcy trzech z prawami swemi do spadku tego zgłosili się, w przeciwnym bowiem razie spadek ten zgłaszającym się sukcessorom, tj. Michałowi i Helenie Krzęciowskiem, Maryannie Przyłęckiéj, Ignacemu Siedleckiemu, Leonowi Siedleckiemu, Gabryelowi i Wiktoryi Lawernay, Antoniemu Legawskiemu, Franciszkowi i Maryannie Szymańskim, Józefowi i Ludwice Wielowiejskim, wreszcie Adamowi i Salomei Siedleckim przyznanym zostanie.

Kraków dnia 20 stycznia 1854 r.

Sędzia Prezydujący, A. Karwacki.

Sekretarz, W. Płonczyński.

(417) **Obwieszczenie.** (3)

PISARZ CES.-KROL. TRYBUNAŁU

Wielkiego Księstwa Krakowskiego.

W skutku wykonania wezwań c. k. Trybunału W. Ks. Krakowskiego z d. 26 lutego 1851 r, do l. 1002 i z d. 8 kwietnia 1854 r. do l. 1933 wydanych, podaje do publicznéj wiadomości, iż realność opustoszała pod l. 132 w Gm. X. miasta Krakowa przy ulicy Kupa na Kazimierzu położona, do star. Aarona Spitzel należąca, a raczéj grunt tejże realności, od zachodu i południa z domem Nr 133, własność Józefa Grosshut stanowiący, od wschodu z wązką ulicą przechodnią, od północy z realnością Nr 113 Samuela Leider graniczący, w myśl uchwały sejmowéj z d. 15 grudnia 1818 r. przez publiczną licytacyą, pod następującemi warunkami sprzedany będzie:

1) Cena szacunkowa pomienionego gruntu mającego długości 4 sążnie zaś 2 sążnie i 2 stopy szerokości czyli 13°-2'-0° □ wiedeńskich, według oszacowania przez w sztuce biegłych, na pierwsze wywołanie ustanawia się w summie złp. 53 gr. 10, czyli złr. 13 i 20 kr. m. k., która w braku licytantów na terminie 3 do 1/3 części tj. do kwoty złr. 8 kr. 53 1/3 m. k. zniżoną zostanie i od téj kwoty na tymże terminie bez dalszych nowych obwieszczeń, licytacya daléj odbywać się będzie.

2. Chęć licytowania mający złożą tytułem vadium 1/10 część powyższéj summy tj. złr. 1 kr. 20 m. k.

3. Nowonabywca połowę summy wylicytowanéj, z któréj podatki i inne należytości skarbowe uiści, złoży w dniach 10ciu, po odbytéj licytacyi do depozytu sądowego dla zabezpieczenia summ skarbowych, a drugą połowę zapłaci w skutku klasyfikacyi z procentem po 5% od dnia licytacyi, za asygnacyami c. k. Trybunału, komu z prawa należeć będzie.

4. Na nowonabywcę wkłada się obowiązek, plac rzeczony w przeciągu roku, w sposób przez właściwą władzę wskazany, zabudować.

5. Niedopełniający któregokolwiek z powyższych warunków, utraci vadium i nowa licytacya na koszt i stratę jego, przedsięwziętą zostanie.

6. Gdyby kto wciągu dni 8 po stanowczem przysądzeniu o 1/8 część wylicytowanéj ceny więcéj zaofiarował, obowiązany będzie złożyć ją w depozyt sądowy wraz z vadium i dopełnić formalności ustawą właściwą przepisanych.

Sprzedaż ta odbywać się będzie na audyencyi publicznéj c. k. Trybunału W. Ks. Krakowskiego pod l. 106 przy ulicy Grodzkiéj, posiedzenia swe od godziny 10éj rano zwykle odbywającego.

Do licytacyi rzeczonej wyznaczają się trzy termina:

1. na dzień	6 lipca	1854 r.
2. „	10 sierpnia	
3. „	14 września	

Kraków 25 kwietnia 1854 r.

Librowski.

(1-3) OBWIESZCZENIE. (465)

PISARZ CESARSKO-KROL. TRYBUNAŁU

Wielkiego Księstwa Krakowskiego, Wydziału 1go.

W skutku wykonania polecenia c. k. Trybunała W. Ks. Krakowskiego w dniu 8 kwietnia r. b. do L. 2857 wydanego, podaje do publicznéj wiadomości, iż opustoszałe pierwsze piętro domu numer 19 w gminie XI. miasta Krakowa położonego, do Rachli z Hirschbergerów Isenbergerowéj należące, od zachodu frontem z ulicą Wązką, od południa z domem N. 18, od wschodu z murem parkanowym, przez właściciela realności N. 20 z współwłaścicielami domu N. 21 nowo wymurowanym, od północy w części z dziedzińcem realności N. 20, a w części z nowo-wymurowaną częścią tejże realności graniczące; stósownie do artykułu 6go tyt. II. Uchwały sejmowéj z dnia 15 grudnia 1818 r. przez publiczną licytacyą, pod następującemi warunkami sprzedane zostanie:

1) Cena szacunkowa pomienionego piętra wraz z placem do tegoż należącym, 10 sążni kwadratowych wynoszącym, według oszacowania przez w sztuce biegłych, na pierwsze wywołanie ustanawia się złr. 68 kr. 30 m. k., która w braku licytantów na trzecim terminie do 2/3 części, tj. do złr. 45 kr. 40 m. k. zniżoną zostanie.

2) Chęć licytowania mający, złożą przedewszystkiem tytułem vadium 1/10 część rzeczonego szacunku tj. złr. 6 kr. 51 m. k.

3) Nabywca połowę summy wylicytowanéj, z któréj podatki i inne należytości skarbowi uiścić będzie winien, złoży w zakresie dni 10 po odbytéj licytacyi do Depozytu sądowego, a drugą połowę zapłaci w skutku prawomocnéj klassyfikacyi z procentem po 5% od dnia licytacyi, za assygnacyami c. k. Trybunału, komu z prawa wypadnie.

4) Na nabywcę wkłada się obowiązek opustoszałe piętro pierwsze, w myśl powołanego przepisu Ustawy sejmowéj z dnia 15 grudnia 1818 r. w ciągu roku wyreparować, a to w sposób przez właściwą władzę wskazany.

5) Niedopełniający któregokolwiek bądź z powyższych warunków, utraci vadium i nowa licytacya na koszt i stratę jego przedsięwziętą zostanie.

6) Gdyby kto w ciągu dni 8 po stanowczém przysądzeniu o 1/8 część wylicytowanéj summy więcéj zaofiarował, obowiązany będzie złożyć takową w Depozyt sądowy wraz z vadium i dopełnić formalności ustawą właściwą przepisanych.

Sprzedaż rzeczona odbywać się będzie na audyencyi publicznéj c. k. Trybunału W. Ks. Krakowskiego, pod L. 106 przy ulicy Grodzkiéj posiedzenia swe od godziny 10éj zrana zwykle odbywającego. — Do téj licytacyi wyznaczają się trzy termina:

1) na dzień	13 lipca	1854 roku.
2) „	17 sierpnia	
3) „	21 września	

Kraków dnia 1go maja 1854 roku.

Librowski.

N. 195. C. K. SĄD POKOJU (427—3)

Miasta Krakowa Okręgu Igo.

W skutek prośby Antoniego Wójcika v. Wójcikiewicza, wniesionéj o przyznanie mu spadku po jego ojcu śp. Wawrzyńcu Wójciku, z gruntu we wsi Łobzowie pod poz. 62 w zagrodzie 12éj Czajczyńskiéj, tudzież gruntu przybranego i tak zwanego po Chrząszczyńskim, składającego się; — c. k. Sąd Pokoju w myśl artykułu 12go Ustawy hipotecznéj z r. 1844 i artykułu 52 Ustawy o posiadłościach włościańskich, wzywa wszystkich prawa do tego spadku mieć mogących, aby z takowemi w przeciągu 3ch miesięcy do c. k. Sądu Pokoju Okręgu Igo zgłosili się, po upływie bowiem tego zakresu, spadek wyżéj powołany zgłaszającemu się Antoniemu Wójcikowi przyznany zostanie.

Kraków dnia 6go maja 1854 r.

Sędzia Prezydujący, Jan Gralewski.

Pisarz Sądu Pokoju, J. Mikuszewski.

(415) **Kundmachung.**

Die Bedingnisse über die, für die Zeit der heurigen Grasfechsung stattfindende Verpachtung der von den Grundparzellen der östlichen Staatsbahn zu gewinnenden Grasnutzungen, können hierorts in den gewöhnlichen Amtsstunden eingesehen werden. — Krakau am 22ten April 1854.

K. k. Betribs-Direction der östl. Staatsbahn.

Ner 115. **E d y k t.** (422—3)

Przez Zwierzchność polityczną Państwa Brzezie w obwodzie Bocheńskiém, powołuje się niniejszém obowiązanego do służby wojskowéj, a nateraz nieobecnego Jędrzeja Gaja pod nr. domu 56 w tejże wsi Brzezie konskrybowanego, ażeby w sześciu tygodniach do miejsca urodzenia powrócił i na plac assenterunku się stawił, inaczéj bowiem za zbiega przed rekrutacyą uważanym będzie.

Brzezie dnia 22 kwietnia 1854.

N. 117 Mp. et 180 Lp. 1854. (421-1-3)

Edictal-Vorladung.

Vom Oberamte der Herrschaft Landskron et Myślenice zu Izdebnik, werden nachstehende ohne hieramtlicher Bewilligung vom

Hause abwesende Militärpflichtige aufgefordert, binnen 6 Wochen in der Oberamtskanzlei zu Izdebnik um so gewisser zu erscheinen, als widrigens gegen dieselben nach den a. h. Vorschriften vorgegangen werden wird, und zwar:

aus *Rudnik*: Nro 73, Martin Krzywoń, Nro 179, Franz Blak, Nro 180, Andreas Blak, Nro 180, Michael Blak, Nro 179, Adalbert Kozioł.

aus *Jachówka*: Nro 73, Johann Sobik.

aus *Jasienica*: Nro 42, Josef Garbień, Nro 53, Adalbert Biela.

aus *Stronie*: Nro 91, Josef Mucha, Nro 60, Adalbert Półka.

aus *Budzow*: Nro 292, Michael Maślonka, N. 90, Josef Pawlica, N. 89, Josef Konas, N. 3, Johann Dziuba, N. 52, Johann Partyka, N. 321, Simon Nowak, N. 19, Johann Młynarczyk.

aus *Skawinki*: N. 83, Franz Mirek, N. 55, Michael Halawa.

aus *Bieńkówka*: N. 68, Kasper Stachura, N. 328, Stanislaus Lenik, N. 47, Jakob Chromy, N. 123, Michael Liszka, N. 137, Johann Kachnic, N. 173, Anton Kania, N. 74, Michael Kosmąd.

aus *Izdebnik*: N. 248, Andreas Nieziołek, N. 91, Franz Gwizdz, N. 243, Franz Radoń, N. 130, Anton Sowa, N. 141, Stanislaus Bochenek, N. 115, Josef Sułek, N. 243, Alexander Radoń, N. 27, Andreas Zaręba, N. 221, Jakob Gunia, N. 184, Stanislaus Wolarczyk, N. 48, Thomas Stręk. N. 89, Albert Bujakowski.

aus *Sulkowice*: N. 69, Albert Flejtuch, Nro 157, Johann Sroka, N. 371, Albert Wołek, N. 90, Andreas Gancarz, N. 182, Josef Ostafin. N. 257, Michael Trąbka, N. 214 Winzenz Kania.

aus *Trzebonia*; N. 102 Michael Leśniak, N. 33, Michael Bochnia.

aus *Zarnówka*: N, 27, Anton Rusin, N. 208, Michael Zajda, N. 27, Walentin Rusin, N. 202, Josef Kachnic.

aus *Bogdanówka*: N. 53, Josef Szumera, N. 4, Thomas Huher, N. 9. Michael Czopek,

aus *Harbutowice*: N. 44, Simon Hajost, N. 79, Blasius Hodnik, N. 112, Jakób Bargiel, N. 62, Thomas Kania, N. 19, Josef Horwat.

aus *Zawadka*: N. 31, Thomas Bednarz.

aus *Palcza*: N. 51, Jakob Droszcz.

aus *Więciorka*: N. 63, Lukas Ziaja, N. 19, Simon Bystroń.

aus *Baczyn*: N. 112, Kasimir Łuczak, N. 83, Blasius Pająk.

aus *Peim*: N. 93, Stefan Oboński, N. 418, Josef Czernecki, N. 408, Thomas Wątor.

aus *Tenczyn*: N. 6, Walentin Firek.

aus *Bysina*: N. 147, Johann Miskowiec, N. 132, Josef Uchacz, N. 155, Franz Goralik, N. 23, Anton Domanus.

aus *Dolnawieś*: N. 141, Michael Fałek, N. 131, Michael Opydo, N. 141, Johann Fałek, N. 178, Alexander Schneider, N. 147, Peter Grabowski, N. 94, Martin Sajdok.

aus *Polanka*: N. 53, Michael Gorączko, N. 53, Stanislaus Gorączko, N. 6, Thomas Gorączko.

aus *Lubień*: N. 57, Johann Luberda, N. 12, Nikolaus Chwastecki, N. 39, Jakób Kurka.

aus *Łagiewniki*: N. 15, Josef Zalas, N. 36, Thomas Przysięzniak.

aus *Górnawieś*: N. 30, Walentin Ziemba, N. 49, Michael Proszek, N. 42, Josef Zabłocki, N. 52, Winzenz Piadela, N. 104, Michael Węgrzyn.

aus *Stróża*: N. 301, Anton Klimas, N. 323, Andreas Schwachta, N. 122, Simon Siodmy.

aus *Krzeczów*: N. 70, Mathias Kosmider.

Izdebnik den 23ten März 1854.

N. 8665. **ODEZWA.** (394—3)

Czyny bohatyrskie Armii Cesarsko-Austryjackiéj dla ratowania całości ojczyzny w przykrych latach 1848 i 1849, napełniły już kilkakrotnie z wzruszeniem i zadziwieniem serca przyjacieli ojczyzny.

Obecnie, gdzie pierwsze laury rozdzielone, niektóre tajemnice wyjawione, gdzie krytyczny rozbiór operacyj wojennych, którym uczeni i doświadczeni w sztuce mężowie naszą historyą wojenną wzbogacili, głębszy rzut oka dozwala wejść w chwile największych niebezpieczeństw, jak niemniéj genialnych i bohaterskich obrotów — w tym także czasie spoczywa mniéj uświęcony w sztuki taktyki z zamiłowaniem przy dziełach historyi, które dają świadectwo o szlachetném poświęceniu się, którém nasi bracia ojczyzny właściwy punkt obrotu szczęścia ojczyzny przez śmierć bohatyrską osiągnąć pomagały.

Za bohatyrów powyższych, uważamy tych dzielnych mężów pułku piechoty Księcia Emil na czele podpułkownika Barona Sustenau którzy w wilią wieczora rozstrzygnąć się mającéj wojny pod Custozza, zupełnie sami naprzeciw nieprzyjacielskiego korpnsu z armii 25,000 ludzi, z wzgórz Beretara pod Somma Campagna, niebezpieczeństwa ruchu w tyle naszéj armii wstrzymali i swą śmiercią bochaterską rozerwali.

Za ten śmiały decydujący czyn, raczyła Jego Ces. Kr. Apostolska Mość podpułkownikowi Baronowi Sustenau, który już w ówczas zginął, krzyż Maryi Terezyi, wdowie po nim pozostałéj pensyą orderową, jak niemniéj wielu oficerom i żołnierzom pułku krzyże zasługi i medale, jako dowód najwyższego zadowolnienia udzielić.

Wielka gmina Król. miasta stołecznego i fortecy granicznéj Ołomuńca sądziła, że powinna równie ten czyn bohatyrski czcić, i uważała go za godny stałéj pamiątki.

Proponuje w murach swych postawić pomnik tym poległym bohaterom, ponieważ Ołomuniec w obwodzie werbowniczym dzielnego pułku stoi, dumny na historyczne wspomnienia dalszéj przeszłości, stróżem i pocieszycielem Cesarza i Jego wiernych w ostatnich dniach zdrady i zawikłania był, ponieważ Ołomuniec przez Opatrzność Boską punktem wyjścia i podpòry najnowszego obrotu krajowych stosunków został, ponieważ w Ołomuńcu. warowni granicznéj Austryackiéj, słowa czczonego bohatyra: „trzymajcie się dzielni moi hanacy, tu musimy wytrwać aż do ostatniego męża"—z miejscowego znaczenia i zawsze gorętszéj krwi są, Ołomuniec przeto punkt zbioru znaków, wspomnienia czasu i wierności we wszystkich czasach Cesarzowi okazanéj, być powinien.

W tym duchu licząc na udział przyjacieli ojczyzny, nawet z dalszych obwodów, wielka gmina Król. miasta stołecznego Ołomuńca, z grona swego upoważniła Komitet do przeprowadzenia wszystkich potrzebnych kroków w celu założenia tego pomnika, wyjednała zezwolenie do zarządzenia subskrypcyi i poruczyła przedsiębiorstwo opiece Jego Ces. Kr. Apost. Mości.

Uprasza się przeto najuprzejmiéj do udziału w składkach na powyższy pomnik, z nadmienieniem, że bliższy stan tego pomnika w miarę rezultatu subskrypcyj, późniéj do wiadomości podany zostanie.

Imiona i nazwiska w składce udział mających, przez gazety ogłoszone będą.

Kwoty subskrypcyjne mają być do Rady gminnéj, lub do podpisanego Komitetu przesyłane.

Ołomuniec dnia 29 lipca 1853.

Z Komitetu do założenia pomnika dla poległych pod Somma Campagna morawskich bohaterów pułku piechoty Ks. Emila Nr. 54.

Dr. *Kallina*, Prezes. — Dr. *Mandelblüh*, Radzca gminy.—*Józef Seifert*, Radzca gminy.—*Ignacy Ramzel*, Radzca gminy. — *Józef Wallenda*, Radzca gminy.

(404) **Kundmachung.** (4-3)

[N. 9609.] Mit Bezug auf die unterm 28sten Februar 1854 verlautbarte Kundmachung wird allgemein bekannt gegeben dass vom 1sten Mai d. J. angegeben, alle Gattungen Kavallerie Reit- dann Artillerie Reit- und Zugpferde in unbeschränkter Anzahl um die bereits bekannten Preise, ausser den gewöhnlichen Assentplätzen zu Radauz, Drohowyże und Olchowce auch noch in den nachbenannten Stationen von den daselbst aufgestellten Assent-Commissionen, erkauft und assentirt werden und zwar: in

Biała	Podgórze	Tarnow	Bochnia	Rzeszów	Mościska	Jaworow	Sambor	Żołkiew	Złoczow
zwei mal im Monat	Mit Ausnahme der Sonn- und Feiertage — täglich					wöchentlich ein mal	mit Ausnahme der Sonn- und Feiertage — täglich		

Zborów	Horodenka	Brzeżany und Monasterzyska	Stanislau	Brody	Lemberg	Szczerzec	Tarnopol	Czortkow	Czernowitz	Kolomea
2 mal im Monat		täglich	3 mal im Monat	2 mal im Monat	täglich	drei mal monatlich		täglich		

Die Tage an welchen die Assentirung, in jenen Stationen, wo selbe nicht täglich stattfindet, abgehalten werden wird, werden durch die betreffenden Assent-Commissionen eigens verlautbart werden.

Lemberg am 23 April 1854. Vom k. k. IV. Armee-Commando.

Ogłoszenie.

W odniesieniu się do Obwieszczenia z dnia 28go lutego 1854 r. podaje się do wiadomości, że od dnia 1go maja b. r. poczynając wszelkie gatunki koni kawaleryjskich, tudzież koni artyleryjskich i zaprzęgowych w nieograniczonéj liczbie po cenach już wiadomych, oprócz zwyczajnych miejsc assenterunkowych w Radautz, Drohowyże i Olchówce, w zamieszczonych poniżéj jeszcze stacyach przez ustanowione tamże Kommissye assenterunkowe, zakupowane i assenterowane będą, a mianowicie: w

Biały	Podgórzu	Tarnowie	Bochni	Rzeszowie	Mościskach	Jaworowie	Samborze	Żółkwi	Złoczowie
dwa razy w miesiąc	każdego dnia z wyjątkiem niedzieli i świąt					tygodniowo raz	każdego dnia wyjąwszy niedzieli i świąt		

Zborowie	Horodence	Brzeżanach i Monasterzysk.	Stanisławowie	Brodach	Lwowie	Szczerzecach	Tarnopolu	Czortkowie	Czerniowcach	Kołomei
dwa razy w miesiąc		codziennie	trzy razy w miesiąc	dwa razy w miesiąc	codziennie	trzy razy w miesiąc		każdego dnia		

Dnie w których Assenterunek w stacyach, w których nie każdego dnia ma miejsce, odbywać się będzie, przez dotyczące Kommissye assenterunkowe osobno ogłoszone będą. Lwów dnia 23 kwietnia 1854 r. Z C. K. IV. Komendy Armii.

Die Aufnahme eines Tracteurs für das k. k Kadeten Institut zu Krakau wird im Offertwege vorgenommen werden. Hierauf bezügliche Anträge sind bis 10ten Juni d. J. beim Kadeten Instituts-Kommando einzureichen. Die Kontrakts und Offertsbedingnisse können täglich in der Kanzlei des Kadeten Institutes Breitegasse N. 44 im 1ten Stock eingesehen werden.

Krakau am 10ten Mai 1854.

(431-3) Vom k. k. Kadenten Instituts-Kommando.

Inseraty.

Dogadzając życzeniu licznych lubowników Woli i jej okolic, urządzonym został (171—1-3)

OMNIBUS,

który poczynając od dnia 21go b. m., w każdą niedzielę i każde święto kursować będzie między rogatką Wolską a Wolą, w ten sposób, że poczynając od godziny 2éj po południu, odchodzić będzie od rogatki co godzina aż do godziny 5éj. Opłata za przewiezienie od rogatki na Wolę lub na odwrot, będzie 10 kr. od osoby.

Ze strony c. k. wojskowéj **SZKOŁY PŁYWANIA** podaje się do wiadomości, iż 22go b. m. zaczynają się lekcye pływania, oraz i kąpiele dla pływaczy. Głębokość w całém stawie uskuteczniono na 9 stóp, jakoteż i dopływ świeżéj wody z Rudawy przez pompy wykonany, zamulenia stawu niepozwala. Warunki przyjęcia do nauki pływania i abonament za kąpiele, zostają te same jak w roku przeszłém; tojest za naukę 5 złr., a za kąpiele dla pływaczy 3 złr.

Zapisać się można za złożeniem kwoty oznaczonéj od 17go b.m w lokalu szkoły pływania, u komendanta tejże.

Nauka dla uczniów cywilnych odbywać się będzie od godziny 8 do 9½ zrana, a od 4éj do 8éj wieczór. — Nauka dla dam od godziny 10éj do 1éj w południe, o którém czasie wstęp dla innych osób, oprócz dla nauczycieli, zabronionym zostaje.

Współcześnie się ogłasza, że część stawu dla osób które pływać nieumieją uporządkowaną została, gdzie za jednę kąpiel płaci się 3 krajcary m. k., a za całe lato w abonamencie 2 złr. m. k. W niedzielę i święta nauka się nie udziela. (451—3)

Von Seite der k. k. Militair Schwimmschule in Krakau wird bekannt gegeben, am 22ten d. Mts der Schwimmunterricht, so wie das Freischwimmen beginnt, wobei bemerkt wird, dass die Tiefe des Schwimmteiches auf 9 Schuh hergestellt, und der Zufluss frischen Wassers aus der Rudawa, durch Röhren bewerkstelliget ist, wodurch der frühere Uibelstand zu geringer Tiefe und zeitweisen Verschlammung des Wassers, beseitiget erscheint.

Die Bedingungen zur Aufnahme für das Abonemant der Freischwimmen sind wie im verflossener Sommer, nähmlich für erstere 5 fl., für letztere drei Gulden CM.

Die Einschreibung der betreffende P. T. Theilnehmer vom Civille geschieht unter Erlag des Geldbetrages im Schwimmschul-Lokale bei dem Commendante vom 17ten d. M.

Die Unterrichtszeit für Civil-Schüler beschränkt sich der Militair-Schule wegen auf die Stunde von 8 bis 9½ Uhr Vormittag, und von 4 bis 8 Uhr Nachmittag. Damen können die Schwimmunterricht von 10 bis 1 Uhr Mittags erhalten, in welcher Zeit daher, ausser den Lehrern auf der Schwimmschule Niemand gegenwärtig sein darf.

Zugleich wird bekannt gegeben, dass ein Theil der Schwimmschule für Nicht-Schwimmer hergerichtet wurde; wo, für Ein einzelnes Baad 3 xr. und für das Abonemant den ganzen Sommer hindurch 2 fl. gezahlt wird.

An Son-und Feiertagen wird kein Unterricht ertheilt.

Unterzeichneter macht die Anzeige einem hochgeehrten Publicum, dass er bei Eröffnung der Bäder von **Schwoschowice** die **Restauration** übernimmt, und für eine gute Küche, so wie Alle Arten vorzüglichen Getränke und prompte Bedienung sorgen wird. Krakau am 16ten Mai 1854.— Johann Kallaus.

Podpisany ma honor zawiadomić Szanowną Publiczność, iż przy otwarciu kąpieli w Swoszowicach **Restauracyą** na siebie objął, i tak o dobrą kuchnię jakoteż wszelkiego gatunku wyborne napoje, oraz prędką usługę starać się będzie. — Kraków 16go maja 1854.

(460—1-3) Jan Kallaus.

(423) **TRUSKAWIECKIE KĄPIELE** (1-3)

Solne i Siarczane,

będą od 15go maja do użytku Szanownych Gości otwarte. Postarano się o wyborną restauracyą i cukiernią, jakoteż i o to, że **ŻĘTYCĘ** do picia i kąpiel dostanie w miejscu. Dobra muzyka zamówiona na cały czas kąpielowy. — Wód mineralnych truskawieckich do picia dostać można zawsze świeżych we flaszkach w handlu Jana Kleina we Lwowie.

Truskawice dnia 1go maja 1854. *Pasynkowski.*

(458) **Wody mineralne świeże** (1 3)

nabyć można po najumiarkowańszych cenach w korzennym Handlu podpisanego, gdzie co czternaście dni świeży transport takowych przybywa.

J. S. Goldwasser,

na Stradomiu N. 19 na przeciw Seminaryum.

Dyrekcya Zakładu wód mineralnych i kąpieli w Szczawnicy.

Zawiadamia niniejszém Szanowną Publiczność, iż z dniem 15tym kwietnia nalewanie tegoroczne wody mineralnéj z trzech źródeł, tojest Józefiny, Magdaleny i Stefana rozpoczęła, a polecając się łaskawym obstalunkom, zwraca uwagę, iż dla uniknienia wszelkich odmian lub fałszowania téj mineralnéj wody, wszystkie flaszki przesyłane, będą zaopatrzone cynowemi kapslami, na których się rok nalewania i nazwa źródła znajdować ma.

Otwarcie zaś kąpiel w Szczawnicy rozpoczyna się z dniem 1ym czerwca b. r., z wszelką dla gości słabych przygotowaną dogodnością i wesołością. Zakład zaopatrzony jest wyborną Restauracyą i doborowém muzykalném towarzystwem z Karlsbadu. Słabym osobom, udzielać będzie ochoczo rady i pomocy do tego szczególnie zamówiony źródłowy lekarz. (461—1-3)

Jarmark na konie w **DĄBROWY** na **Zielone świątki** poczyna się 28go maja; a na **Rozesłańce** 16go lipca, spodziewamy się licznego zjazdu. (465)

SZYNK z zajazdem, z wsypkami i pomieszkaniem na Kleparzu, jest każdego czasu do wynajęcia. Bliższa wiadomość przy ulicy Gołębiéj pod N. 276 na 1 piętrze. (454—1-3)

Sobolewski Konstanty, Redaktor odpowiedzialny. w Drukarni Czasu. *Antoni Czapliński* zarządzca drukarni.